

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor Quetzal a Ptaah z plejarische Federace s »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Sedmistý osmašedesátý kontakt

pondělí, 15. března 2021, 22.36 hod.

Billy Když jsme teď zase zpátky a v teple, dá se hovořit lépe než tam venku v té zimě, kde vane štíplavý severní vítr. Chtěl jsi ještě něco zmínit o léčivých přípravcích a jiných výrobcích, jako jsou hygienické pomůcky, pesticidy a herbicidy atd.

Quetzal Ano, chtěl jsem říci, že i nejmenší mikroznečištění představuje pro suchozemské, vzdušné, lesní a vodní živočichy, a tedy úhrnem pro všechny živočichy všech ekologických krajín, maximální nebezpečí a ohrožuje jejich život. Již nejminimálnější znečištění, vznikající tím, že lidé vypouštějí herbicidy, pesticidy a rostlinná hnojiva, anebo tím, že vyhazují do volné přírody kusy zboží, jež obsahují nejmenší množství jedovatých látek a které představují např. léčiva a hygienické výrobky, poškozují všechny rody a druhy živých organizmů, ať už se jedná o stébla trávy, anebo o vodní rostliny, zvířata, vyšší rostliny či hmyz atd. Na základě našich výzkumů jsme zjistili, že pozemšťané od doby středověku až po dnešní dobu vyvíjeli na přírodu, zvířecí a rostlinnou říši svými machinacemi ničivý vliv, jímž nejenže vytlačili tisíce různých rodů a druhů životních forem z jejich biotopů, ale neodvolatelně je vyhubili. A tímto způsobem jednají i dnes, neboť zástupy pozemského lidstva nevnímají svoji odpovědnost ve věci řádné péče o veškeré ekosystémy, přírodu, zvířectvo, rostlinstvo, atmosféru, klima a celou planetu, a jsou tedy v tomto ohledu tak lhostejné, bezohledně ničivé, plenivé a hubivé, že všude na Zemi převládá negativní životní styl, jenž je založený na životní neschopnosti a jímž si samo lidstvo povážlivě narušuje své zdraví. Ať už se podíváme na ručeje, potoky a řeky, nebo na velké proudy, jezera a moře, tak veškerá vodstva na planetě jsou otrávená a zatěžovaná nečistotami, které vše zamořují, ničí život a hubí živé tvory, avšak tatáž situace vládne i ve všech krajínách, lesích, luzích, nivách, močálech, bažinách a zasahuje i půdy atd. Hlavními původci celého

tohoto zamoření jsou nepochybně malé i velké zemědělské podniky, jakož i malé, středně velké a rozsáhlé zahradnické provozy, které vypouštějí do přírody nesčetné tony a opět další tony ochranných rostlinných prostředků, a navíc i těžké kovy v podobě mědi a zinku; a činí tak ve stále větší míře, aby si ve své hamižnosti vynutily velké sklizně a dosáhly obrovských zisků.

Dále je nutno zmínit i komerčně-průmyslové provozy zemědělských a zahradnických koncernů, jež sledují pouze obchodní a ziskové zájmy a jež usilují o absolutně masovou produkci – tyto koncerny ničí kvůli profitu přírodu, hubí a vyhlazují živé organizmy, ale současně též zamořují lidstvo a způsobují lidem četné nemoci, choroby a nákazy, a to i smrtelné. Jako příčinu zamořování je nakonec nutno uvést i přelidněné zástupy, které rovněž bezmyšlenkovitě a lhostejně otravují celou přírodu, zvířecí a rostlinnou říši a všechny ekosystémy. To probíhá v celosvětovém měřítku kupř. tak, že lidé vypouštějí do svých nesčíslných malých soukromých zahrad obrovské tony jedovatých látek, jako jsou herbicidy, fungicidy a pesticidy atd., přičemž také bez rozmyslu a bez ohledů řádně nelikvidují léky, hygienické výrobky, prostředky na ochranu rostlin, biocidy, různá čisticí a vřelá voda ani všelijaké jiné produkty, jež obsahují jedovaté látky, a tudíž tyto věci ničivě vyhazují do přírody. Lidé však poškozují, ničí a likvidují či v mnohých případech do kořene hubí všemožné živé organizmy nejen vypouštěním nesčíslných jedovatých látek, ale i vyhazováním všech myslitelných odpadků a smetí. Pokud se podíváme na to, jak se pozemšťané snaží čelit ničivým problémům spojeným s jedovatými látkami, pak můžeme konstatovat, že sice používají čističky, avšak v nich mohou vyfiltrovat pouze malou část dotyčných látek, nikoliv 50 procent, jak se lidé mylně domnívají, neboť toto procento se týká pouze jedovatin, které jsou dostatečně velké na to, aby byly filtračními metodami zachyceny a izolovány, zatímco jiné jedovatiny nedokážou pozemští chemikové se svými dosud nedostatečnými kontrolními přístroji registrovat, a ani je neznají. Mimoto jsme zjistili, že mnohé znečištěné vody se do čističek vůbec nedostávají, neboť unikají přímo do vodstev, a sice s odtoky dešťové vody či s odtoky smíšených vod.

Nezměrně přelidněné a ničivé zástupy lidí produkují tedy všemožné jedovaté látky a nepřehlédnutelná kvanta odpadků, čímž zatěžují a otravují všechny formy života, avšak velkou měrou jsou tím postihováni i lidé, kteří trpí nemocí, chorobami a nákazami, či dokonce umírají – to ovšem není vše, neboť doprava, kterou tvoří rafinovanou ropou poháněná vozidla vypouštějící CO₂, natolik poškozují a zatěžují atmosféru, že to vyvolalo umělou změnu klimatu, z níž plynou obudné přírodní katastrofy.

Billy To, co uvádíš, se žel shoduje se skutečnostmi – s Ptaah jsem o tom již častokrát a hodně hovořil a zmiňoval jsem celé toto téma i v předpovědích a šířil jsem v této věci informace ve spisech, avšak dosud to žel nic nepřineslo; proto vše pokračuje dále a celá situace je stále horší a extrémnější, a to kvůli přelidnění, které roste stále nezadržitelněji a rychleji, a tudíž lidé potřebují stále více potravin, tedy právě s každým nově narozeným pozemšťanem. Z toho právě plyne, že zemědělské podniky, potravinové koncerny a zahradnické provozy všech velikostí musejí ustavičně zvyšovat svoji produkci, aby mohly uspokojit potravinové potřeby lidstva. Jelikož počet nových pozemšťanů stále a nezadržitelně roste, musí být zakládáno čím dál více soukromých zahrad, a potravinové koncerny, zemědělské podniky a zahradnické provozy tedy potřebují stále více země, kterou musejí ukrást přírodě, avšak tato země je pro pěstování potravin nezbytná a musí být využívána. Tím se však stále zmenšuje a zužuje životní prostor pro volně žijící živočichy všech rodů a druhů a jsou ničeny jejich životní možnosti, a proto tyto živočichové stále rostoucí měrou vymírají, resp. lidstvo je svojí činností vyhlazuje a ... buď vítán, Ptaah, můj příteli. Vlastně jsem řekl vše, co jsem chtěl, Quetzal.

Quetzal Dobu své návštěvy jsem tak jako tak již překročil, a musím tedy jít. To, co jsme diskutovali při naší obchůzce, to (...), to byste měli zohlednit, neboť (...)

Billy To je jasné, ale my dva musíme nést ...

Quetzal To ale není v (...), neboť jde o tvoji (...)

Ptaah To, co uvádí Quetzal, odpovídá těm před...

Billy V pořádku, v pořádku, však to bude uděláno. Ale vítám tě, můj příteli, buď pozdraven, Ptaah.

Ptaah I já tě zdravím, Eduarde, můj příteli. Ale děláme si o tebe starosti, a proto jsme celou věc ohledně tvého ... takto vymysleli a vysvětlili ti to, a tudíž (...)

Quetzal Tak tomu je a všechno bylo i správně rozmístěno, avšak chybí ještě (...) Teprve poté, co bude i toto vyhotoveno, může být ... pro tebe zajištěna ve větší míře. Ale nyní musím odejít, neboť mám ještě některé jiné záležitosti, které na mě čekají. Na shledanou, avšak za 2 dny budu zpět.

Billy ... a je pryč.

Ptaah On už je takový.

Billy Víím, ale nevdává mi to. Má své zvláštní způsoby jako každý jiný člověk; tak tomu bylo u lidí stále, to jsem věděl již od svého nejtěšnějšího mládí. Že mohou být takovéto způsoby i dosti zlovlné a sektářské, to jsem věděl také vždy, ale teprve nedávno jsem se dozvěděl, že byly takovéto nešvary ve smyslu zlovlného fanatického sektářství mířeny i proti mé osobě a celému mému životu a že budou zjevně pokračovat až po konec mého života. Nedávno jsem totiž uprostřed noci obdržel jeden telefonát, a sice od jedné starší dámy, která mi vyprávěla něco, co jsem považoval za neuvěřitelné, avšak později se to přece jen potvrdilo, když mi byly zaslány podklady, při jejichž četbě mně fakticky spadla čelist.

Ta dáma mi vyprávěla, že v 90. letech 20. století zemřeli oba její rodiče, kteří v domě, jež od nich zdědila (tedy tato dáma, která se mnou telefonovala), zanechali v jedné komoře různé krabice a bedny, do nichž se spolu se svým synem nyní, po více než 26 letech, podrobně podívala a našla v nich i korespondenci atd.; různé dopisy se přitom týkaly i mé osoby. Ta dáma mi vysvětlovala a povídala, že když četla různé ty podklady, jež se vztahovaly na moji osobu, tak jí vázl dech a cítila srdeční obtíže, neboť podle jejich slov už není ve svých 79 letech zrovna nejmladší.

Takový byl začátek telefonátu a poté se z ní všechno jen sypalo a ozřejmila, že nechodí do kostela a že ani nepatří k žádné sektě, a tak je tomu prý již od jejího 18. roku; její rodiče, kteří byli podle ní striktně věřící, ba fanatictí členové jedné sekty, se sice trvale snažili o to, aby ji, tedy právě svoji dceru, ustavičně, při každé myslitelné příležitosti, tahali na sektářské schůze, avšak ona s tím naprosto nesouhlasila, nicméně se tomu nedokázala bránit. Se všemi těmi nesmysly si prý nikdy nemohla nic počít, a tudíž se jimi ani nikdy nedokázala podrobně zabývat. Celé to sektářství jí bylo prosti srsti, a proto se dostala s rodiči do konfliktu, celá věc se jí zhnusila a vystěhovala se z domu. Když jí tedy bylo 18, vzdělala se v oboru fotografie a odstěhovala se z domova, načež s rodiči udržovala už jen sporadické styky, třebaže na ni i nadále stále dotírali a chtěli ji dovést ke Spasiteli a milému Pánubohu. Tomu se však trvale bránila a dokázala se uchránit toho, aby se sektářským snahám svých rodičů podvolila a aby pod vlivem jejich sektářských přeludů propadla bludné víře. V 80. či 90. letech viděla jednou v televizi jeden pořad, v němž byly prezentovány snímky, které na ni udělaly velký dojem, a proto se touto věcí blíže zaobírala a od té doby sledovala vše, co se ohledně této věci dále dělo – původně tedy tuto záležitost sledovala v televizi, kde byly ukazovány snímky a filmy, o nichž bezpečně věděla, že musejí být pravé. Opět později, když byla již dlouho provdaná a když měla syna, si spolu s ním obstarala patřičné přístroje a od té doby sleduje vše, co se odehrává na místě nebo z místa, kde byl tehdy natočen onen film, a tím místem je právě naše Středisko. Tato dáma a její syn pak již záhy narazili na naše webové stránky, které oba již léta pilně navštěvují.

To je jedna věc, a dále ta dáma vyprávěla o tom, že se se svým synem před několika týdny pustila do vyklízení té komory – po více než 26 letech od smrti jejich rodičů, kteří oba zemřeli při autonehodě. K této práci se odhodlala až po tak dlouhé době proto, že se nejdříve zdráhala probírat se touto

pozůstalostí, kterou její rodiče uchovávali pod zámekem a kterou po jejich smrti spolu se svým synem odložila do té komory a takříkajíc zapomněla. Teprve po 26 letech se zbavila svého ostychu a přikročila se svým synem k činu, to jest pustila se do úklidu celé komory. Oba se samozřejmě probírali všemi nahromaděnými krabicemi a bednami, přičemž našli i věci, které tu dámu pekelně vystrašily a šokovaly, načež měla závažné potíže s dýcháním i se srdcem, takže musela navštívit lékaře a byla jí nařízena ozdravná kúra, přičemž vzešlo i podezření, že by mohla mít rakovinu.

Toto byl vlastně důvod, proč se zdravotně zhroutila a proč mi telefonovala, neboť celá věc vyplynula až nyní: V pozůstalosti svých rodičů, kteří byli fanatickými sektáři, našla dopisy, které se jí dotkly tak těžce, že začala mít srdeční obtíže, které očividně stále ještě přetrvávají. Ale musím přiznat, že i já sám jsem lapal po dechu a byl jsem ohromený, když jsem od ní slyšel, co v obou těchto nalezených dopisech stálo. Ta dáma povídala, že jsou v pozůstalosti jejích rodičů možná ještě různé další písemnosti, takže se může stát, že se objeví i vícero podobných psaní, avšak nyní zatím našla jen tyto dva a ty plně postačují k tomu, aby se za své rodiče hluboce styděla a aby raději neuváděla jejich jméno, neboť tuto jejich ostudu prý nemůže a nesmí uvádět ve známost. Ta dáma mi tedy sdělila jen své křestní jméno, kterým ji mám oslovovat, neboť uvést své příjmení si prý nemůže dovolit, jelikož jinak by se svým synem ztratila dobrou pověst; to se dá pochopit, když člověk ví, co za tím vším vězí – jedná se totiž o velmi zlou věc, která by oběma podle mého mínění skutečně poškodila dobrou pověst a vyvolala by proti nim zášť, kdyby vešlo ve známost jejich příjmení a bydliště atd., tím jsem si jistý. To si však nepřeji, a tyto údaje tedy nemohu uvádět, a mimoto jsem se vším již dlouho smířen a strávil jsem všechno příkoří, které mi bylo učiněno, zvláště co se týče těch sektářských nehorázností mířených proti mně, které jsou líčeny v těch dvou spikleneckých dopisech, jež ta dáma našla se svým synem v pozůstalosti svých rodičů a jež jasně ukazují, co v sobě vytvářejí věřící v Boha a Spasitele na základě svého náboženského sektářství, svého fanatismu a své bludné bohovíry, jakož i na základě údajné »lásky Boží«, »nekonečně dobrotivosti« a »lásky Spasitelovy«, a jaké podivné plody bují v jejich mozkových závitech, když jde o to ostatní pomstychtivě až do extrému sužovat, nebo je dokonce sprovodit ze světa; něco takového bylo zcela běžné i ve středověku, kdy byli lidé mučeni, bičováni, masakrováni či zaživa upalováni na hranici. Na tom se vlastně nic nezměnilo, neboť to vše se praktikuje i dnes, jenže jinými způsoby. Dnes sektářští fanatici a pomatenci všech věkových kategorií, zejména však mladiství obojího pohlaví, táhnou v touze po dobrodružství a po vraždění do »svatých válek« a přidávají se – mimo rámec od nepaměti krvavého křesťanství – k jiným sektářským teroristickým a zločineckým organizacím; avšak stále častěji propadají i starým a novým, zpravidla fanatickým, křesťansko-náboženským sektám, nebo cestují na Blízký východ, změní si svoji zmatenou bludnou bohovíru, jako se svlékají špinavé ponožky, a přistupují k nové bludné víře, a tedy i k Islamistickému státu, aby následně mučili, znásilňovali a vraždili lidi. Anebo se odeberou do Afriky, kde s nějakými uskupeními náboženských fanaticů masakrují a zabíjejí ve jménu své bludné bohovíry jinověrce, anebo šíří ve světě, ať už jdou kamkoliv, jiné velké bezpráví a neštěstí. Avšak i v naší zemi a v moderní společnosti je již dlouho klamavou praxí, že se lidé stále častěji odvracejí od faktické skutečnosti a její pravdy a přiklánějí se spíše k bludné víře v Boha Stvořitele a Spasitele, načež kvůli těmto bludům pustnou a chátrají ve své nelidskosti. Všechny tyto zlořády se stále šíří, jsou čím dál mocnější a stojí v cestě veškerému pokroku, pokud jde o rozvoj samostatného, rozumného a soudného myšlení, rozhodování a konání. V první řadě je bráněno tomu, aby člověk skutečně sousledně, samostatně a na základě své vlastní odpovědnosti myslel, činil vlastní rozhodnutí a správně jednal, místo aby bez odporu, jako krotký, vycepovaný pes, poslouchal rozkazy, které se mu vtlačují do hlavy. Každému člověku, který bludně věří v Boha, je právě vštěpována věrská lež o »milém, mírumilovném a milosrdném Bohu«, a tudíž má člověk věřit tomu, že právě tento lidmi smyšlený Bůh nejen všechno stvořil, ale stará se též láskyplně o všechny lidi, aby nikdo z nich nemusel strádat. Je hloupé – a to hovořím skutečně o samotné hlouposti všech lidí bludně věřících v Boha, resp. všech lidí obecně –, že člověk kvůli svým věrským bludům nechce tuto absurditu odstranit a vytěsnit ze své

fantazie, a že není ani schopen ze sebe celý tento nesmysl kvůli svému zažranému věrskému zaslepení vykořenit. **(Pozn.: Hovořím-li o hlouposti, pak tím nikoho neurážím, neosočuji ani neponižuji, avšak většina pozemšťanů tomu kvůli svým odedávným chybným tradicím žel rozumí zcela chybně a mylně, neboť zmínky o HLOUPOSTI chápe jako »osočování« člověka; hloupost či pošetilost atd. však znamená vpravdě pouze to, že člověk je OTUPĚLÝ, OTUPENÝ NEBO vůbec NEMYSLÍ a NEUVAŽUJE. Tuto skutečnost však »inteligentní« jazykoznačci, resp. jazykovědci pozemskému lidstvu dodnes nevysvětlili ani neobjasnili, a ani sami nepochopili, co hloupost znamená.)** To je smutné, ale pravdivé, a všem lidem by se dařilo lépe, kdyby se přiklonili ke skutečnosti a její pravdě, kdyby sami sousledně, resp. logicky mysleli a uvažovali, a kdyby se i logicky sami rozhodovali a jednali sousledně, a sice jako lidé, kteří jsou ve svém vědomí skutečně dospělí. Jednou jsi přece sám hovořil v tomto smyslu, když jsme spolu v tomto ohledu mluvili o pozemšťanech, přičemž jsi tematizoval zejména vládní činitele a lidi bludně věřící v Boha, když jsem říkal, že se mi ti všichni jeví tak, jako by měli v mozku, pokud jej vůbec mají, jen prázdnou slámu.

Ptaah Na to si pamatuji, o tom jsme hovořili jak otevřeně, tak i soukromě. Tehdy jsem povídal, že tito lidé jsou sice tělesně dospělí, avšak po fyzické stránce příliš rychle stárnou, a tudíž nejsou schopni v normálním rámci ovládat své tělo ani své orgány. Tak je tomu proto, že kvůli své neiniciativě selhávají v dalším vývoji svého vědomí, jenž by měl vést k dospělosti, a setrvávají na úrovni nedospělého věku, jenž činí maximálně 12 až 16 let; zůstávají a zaostávají tedy ve stadiu puberty a neposouvají se dále. To znamená, že po stránce svědomí neprodělávají žádný vývoj, anebo pouze povrchní, což má za následek, že podléhají komediantským způsobům chování, pokud jde o vlastnosti, jako je svědomitost, myšlenková, pocitová a psychická sebekontrola a kontrola vlastního jednání a chování; těmito svými způsoby pak na nevědomé úrovni hluboce potlačují svůj přirozený pud k zachově života. Tento přirozeně daný pud však následně nekontrolovatelně propuká, pokud nastane situace, která jej aktivuje, a tudíž začíná bez zábran působit, jestliže jej člověk nekontroluje svým svědomím. Tento fakt jednoznačně plyne z našich pozorování a studií, které ve vztahu k pozemšťanům provádíme již asi 389 000 let a z nichž jsme získali i poznatek, že mezi všemi národními, kmenovými či státními vůdci, a ani mezi všemi náboženskými vůdci všech věrských směrů atd., nevystoupili nikdy pozemšťané, které by naši vědci mohli kdy ohodnotit jako skutečné vůdce. Z našich výzkumů, které probíhají již bezmála 400 000 let a které provádíme i nadále, plyne, že jedinci, kteří ve všech národech, kmenech, náboženských obcích, sektách a státech atd. zaujímali čelné postavení, nebyli od nepaměti skutečnými vůdčími ani řídicími osobnostmi, nýbrž jinými, samovládnými činiteli, kteří se orientovali jen na moc a vládu – a tak tomu zůstalo až do současné doby a bude tomu tak i dále, což povede i nadále, jako tomu bylo vždy, k diktaturám, despocii, krutovládě, tyranii, teroru a extrémnímu útisku atd.

Tito mocnější činitelé obojího pohlaví selhávají jednak v tom, že přirozeně nerozeznávají vznikající události, a jednak v tom, že postrádají myšlenkové schopnosti k tomu, aby promysleli vše nezbytné a dospěli pak ke správným a nutným rozhodnutím a souslednému jednání; a tak je tomu proto, že dotyční trpí méně vyvinutou intelektností, kterou dále nerozvíjejí, že jim chybí vlastní iniciativa a že se nesnaží o rozvoj vlastního rozumu a zdravého úsudku. Tak tomu bylo i v minulosti a je tomu tak i dnes.

Billy To vše je mi jasné, neboť o těchto věcech jsem slyšel již od Sfath, který mě v nich vyučoval, načež jsem tato fakta u vládních činitelů skutečně opakovaně zjišťoval: Ti vskutku jen vedou velké řeči, pronášejí velká slova a myslí si, že spolkli všechnu moudrost, stejně jako si to myslí i jistí takzvaní odborníci z určitých oborů, avšak ti ve skutečnosti jen směšně a hloupě melou jako mladiství, kteří zůstali vězet ve své pubertě, jak jsi právě sám poznamenal. Všechny jejich výroky jsou zpravidla pouze dětinsky směšné, přičemž se domnívám, že by se i samy děti styděly, kdyby vedly takovéto připitomělé řeči, jaké vypouštějí z úst jen náfukové. Tyto bídné osoby při tom nepouštějí ke slovu a jednoduše vytěšňují ze hry skutečné odborníky, kteří jsou v té které věci skutečně odborně znalí

a kteří přesně vědí, co a kde je nutno učinit a jakým způsobem. Ale tato situace je ve většině tohoto pozemského lidstva – které je se všeničivými dopady přelidněno –, naprosto běžná a na denním pořádku, jelikož lidé nechtějí slyšet pravdu, změnit způsob svého života, a ani se vzdát plození potomstva. Právě to se prokazuje i od doby oficiálního výskytu koronavirové nákazy, neboť nikomu z těch velkohubých vládních činitelů po celém světě nepřišlo ani na mysl, aby vymyslel a prosadil nevyhnutelně nutná opatření, která by bývala umožnila, aby se nákaza během 2 až 3 měsíců zcela vytratila, což by bývalo miliónům lidí zachránilo život nebo by je to uchránilo pozdějších neduhů a nemocí. A fakticky bylo bývalo možné dosáhnout toho, aby celá koronavirová nákaza během 2 až 3 měsíců zcela odezněla, což by bývalo odvrátilo smrt miliónů lidí.

Co bylo nutné proti koronavirové nákaze učinit, to pověření národní činitelé neučinili, a vinu na tom tedy nesli a nesou právě vládní představitelé, kteří kvůli své vědomní nedospělosti a své neschopnosti zcela selhávají, což stojí velké zástupy lidí život. Od počátku této nákazy bylo jednáno nesmyslně, a v tomto jednání se zcela chybně pokračuje i nadále. Z toho důvodu mohl koronavirus dospět k dalším proměnám, které zatím nejsou známe, a tudíž nyní nadchází doba, kdy se budou tyto následky ze zanedbání projevovat, jak vím z doby strávené se Sfath, neboť již notnou dobu se v lidech budují škodlivé faktory, které postihují jejich nervový systém (zejména se to týká lidí se slabým vědomím) a které jim způsobují závažná nervová onemocnění, jež už nebude možné vyléčit, a jež budou tedy přetrvávat po celou dobu jejich života – tyto zmíněné škodlivé faktory se budují jednak vlivem neproověřených, resp. neotestovaných očkovacích látek, jednak i vlivem samotného koronaviru, a dále i vlivem mnohých činitelů, které škodlivě působí na lidské myšlenky, pocity, a tedy na psychiku. To značí, že tyto faktory budou zasahovat zvláště lidi, jejichž intelektuálnost, rozum a úsudek nejsou dostatečně vzdělány, což plyne z toho, že v období své puberty nevyužívali vývojový faktor, jež mohli uplatňovat při formování svého vědomí a svědomí, aby ve svém vědomí a bloku svého svědomí dospěli. To ovšem také znamená, že nervovými poruchami – ať vlivem koronaviru, nebo kvůli nevyhovujícím očkovacím látkám – mohou trpět zvláště děti a mladiství, kteří ještě nedospěli do období puberty, a kteří tudíž tuto pubertu ještě nemohou využívat k rozvoji svého vědomí a bloku svědomí. V souvislosti s koronavirovou nákazou a s vakcínami mohou být tedy poruchami myšlenek a pocitů, resp. psychiky, jakož i poruchami nervového systému, a tím i psychosomatickými nervovými neduhy, častěji zasaženi nejen lidé, kteří nedospěli ve svém vědomí (ale pouze tělesně), nýbrž hlavně i děti a mladiství. V jejich případě hrají klíčovou roli i výchovné metody rodičů a jejich související nedostatečné výklady, objasnění a poučení, a tudíž koronavirové nervové poruchy u dětí a mladistvých před obdobím puberty vyplývají hlavně z chybné výchovy a chybných poučení v sociálně slabších rodinách. Tak jsem se to naučil v době, v níž mě vyučoval Sfath.

Když nazírám a hodnotím různé dopady koronaviru, tak mi z celé věci vyplývá, že tato nákaza s sebou nese výzvy, jež neobyčejně silně a ve velkém měřítku zasahují do sociálního života celého lidstva, s čímž souvisí, že se kvalita života a psychické zdraví nesčetných lidí mění k horšímu.

To se týká zejména dětí a mladistvých, avšak rizika psychických škod se drasticky zvyšují pro všechny lidi, kteří ve svém vědomí nejsou dospělí. To dokazují i fakta plynoucí z demonstrací a výtržností všech kverulantů, odmítačů a přívrženců ztřeštěných a zmatených konspiračních teorií, které šíří nevzdělané a patologicky hloupé živly, jež v době své puberty nebyly schopny dospět po stránce svého vědomí, a tedy ani po stránce svého svědomí, intelektuálnosti, rozumu a zdravého úsudku. Sfath hovořil o počtech lidí, kteří budou v době koronaviru vystaveni riziku psychických poruch a nervových onemocnění, jakož i riziku emočních problémů, hyperaktivity, vzpurnosti a kverulantství, z nichž zákonitě plynou extrémní změny osobnosti a negativní způsoby chování atd., přičemž tato rizika mají hrozit asi 36 procentům lidstva, jež se bude, jak tehdy vysvětloval Sfath, v tomto měřítku otevřeně vzpouzet jako smyslů zbavené. Když se nad tím zamyslím, pak to celé vypadá velmi zle.

Nakonec je nutno podotknout, že pro velkohubé a namyšlené vládní činitele, kteří se nechávají oslavovat svými zastánci v populaci jako »tuze znalí« a kteří se velikášsky, důležitě a připitoměle prezentují v televizi (což na zdravé a po stránce rozumu a úsudku bezúhonné posluchače působí směšně), jsou jejich vlastní způsoby očividně na prvním místě, přičemž si kvůli své hlouposti ani neuvědomují svoji směšnost, a tudíž se ani nejsou schopni stydět. Totéž lze konstatovat o náboženských a sektářských živlech, které využívají bludné představy svých bohověrců, aby je přidržely u víry a okrádaly na daních, ale také proto, aby jim v rámci indoktrinace vtloukaly do hlavy lživé přísliby toho, že jim jejich víra v Boha, jakož i tento Bůh sám, určitě pomohou, avšak tento Bůh je fakticky imaginární. Tato víra však funguje jen do té doby, dokud se věřící neinfikují koronavirovou nákazou, avšak poté náboženští a sektářští papaláši vnucují věřícím představu, že Bůh zkouší jejich víru v něj. Ale jak slabomyslný musí člověk vůbec být, aby takovouto pitomost a absurditu přijímal jako pravdu?!!!

Ptaah To máš pravdu, a to se vším všudy; situace vypadá nepochybně tak, jak jsi ji vylíčil. Fakta, která jsi vysvětloval ohledně vývoje svědomí, který lidé v době své puberty nevyřizují, a tudíž se do něj nepouštějí a nedocilují jej, jsou podstatná, a proto bude potřebné je ještě poněkud rozvést. Pokud pozemšťan tento vývoj neprodělá, pak se sám znevýhodňuje po dobu celého svého života, neboť postrádá-li v jakémkoliv ohledu svědomní kontrolu, tak mu v kritických, nebezpečných nebo pro něj nejasných situacích chybí rozum, zdravý úsudek a sebekontrola, načež upadá do vnitřních zmatků, chybně se rozhoduje, jedná protichůdně, anebo vědomě či nevědomě šíří lživé, falešné nauky nebo jiné nesmysly. Lidé tak konají proto, že nemohou využít své svědomí, které si nerozvinuli, a tak propadají svým přirozeným instinktivním pudům a sahají k násilí, jakmile se odehraje něco, co je zasáhne na rovině jejich obav, zbabělosti, strachu či nějakého nařízení atd., načež vyžívají své přirozené instinktivní pudů a jejich niterně se prosazující násilí propuká navenek a aktivuje se, takže jej pak bez zábran vykonávají až po úroveň vraždy – a to činí nezávisle na vši své, údajně dobré, moralitě, kterou nevědomě či vědomě předstírají svému okolí. Pozemšťané se pak neštítí zášti ani bezpráví, načež i propukají v extrémní ataky bludů, z nichž pramení války, teror a genocidy. Tak je tomu u jednotlivých pozemšťanů, kteří ve své pubertě nezvládají utvářet své svědomí, avšak do této skupiny nedospělých zpravidla nepatří jen oni, nýbrž i většina samovládných mocenských činitelů a činitelek. Do téže skupiny však náleží i čelní představitelé náboženství a sekt a jejich věřící, kteří – až na řídké výjimky – kvůli svému věrskému bludu, své nedospělosti a kvůli tomu, že se nedopracovali nezbytné potence svědomí, ihned propadají násilí až po úroveň válek, teroru, mučení a vraždění, jakmile nekontrolovatelně propuknou jejich instinktivní pudů; tak je tomu proto, že si v době své puberty nevypracovali komplex svého svědomí, a že tedy ve svém vědomí nedospěli. To značí, že se ve směrodatné míře nedokázali dopracovat ani rozumu, zdravého úsudku a inteligentství, a nedosáhli toho, aby sousledně, resp. logicky pěstovali své myšlenky, činili nezbytná logická rozhodnutí, sousledně jednali a mohli uplatňovat patřičně logické způsoby chování. Z toho již od nepaměti vzniká situace, že se většina pozemského lidstva mylně pokládá za vzdělanější, znalejší a mnohem chytřejší, než ve skutečnosti je, z čehož plyne, že ze své velké části posuzuje stále vše chybně – a tak je tomu nejen v případě prostých pozemšťanů, nýbrž zvláště i v případě samovládných mocenských činitelů a činitelek a zejména i v případě čelních představitelů náboženství a sekt, kteří podvádějí národy svými věroučnými lžemi a vzbuzují v nich závislost na bludných představách. Ti všichni vykonávají vládu a vyžadují ve vztahu ke své osobě respekt, přičemž bez skrupulí vadně vyučují své spolublžní, populace a národy, nad něž se vyvyšují. Dotyční se povyšují nad své věřící, ačkoliv v sobě nemají nic z toho, co těmto věřícím ze svých bludů namlouvají, tj. ze svých nedostatečných vědomostí, ze svých deficitů po stránce vnitřní velikosti, etiky, důstojnosti, morálky a svého lidství, jakož i po stránce své činnosti atd. Všichni tito přední činitelé hovoří a kážou ve vztahu ke svým populacím, kmenům a národům o zodpovědnosti, sociálním smýšlení, plnění občanských povinností, míru, rovnosti, lásce

a ochotě pomáhat atd., avšak sami se tím neřídí a žijí v nerušené nádheře a v radovánkách, přičemž vykořisťují své věřící a požadují od nich, aby ze svých skrovných platů odváděli peněžní obnosy a daně.

Ale nyní jsme se, Eduarde, opět odchýlili od tématu, o němž jsi začal hovořit – jednalo se o tu starší dámu a související věci.

Billy Skutečně, máš pravdu, ale domnívám se, že bych měl ještě něco vysvětlit o tématu svědomí, takže to ostatní by ještě mohlo počkat.

Ptaah Když myslíš!

Billy Ano, to si myslím. –

Ptaah Pak bys měl pro jednou otevřeně zodpovědět i ty četné otázky, které ti byly kladeny a na něž jsi dosud ještě nikdy otevřeně neodpověděl, čímž míním ty otázky, které jsi mi v průběhu času již několikrát předčítal a jež se týkají toho, jakým způsobem si dokážeš uchovat a reprodukovat všechny ty vědomosti, kterým ses naučil od mého otce a od jiných mudrců, jež jsi na mnohých místech potkával během svých dlouhých a dalekých cest s mým otcem; týká se to i všech těch informací, které jsi nasbíral na základě své příslušnosti k Nokodemionově linii. Co se týče otázek ohledně puberty, tak je mi známo, že tě můj otec vyučoval i v tomto ohledu, ale když se budeš chtít tomuto tématu věnovat, tak ti mohu ...

Billy To je dobré, a když si myslíš, že bych mohl potřebovat tvoji pomoc, tak tě rád vezmu za slovo, neboť bych se měl zřejmě zavěnovat i těmto dotazům. Co se týká těch ostatních četných otázek, tak odpověď na ně nepředstavuje žádné tajemství a ozřejmí, že nejsem nikým jiným než jen docela normálním člověkem, který nemá žádnou superpaměť. Celá věc je vlastně prostá, třebaže se může mnohým lidem jevit jako poněkud komplikovaná, avšak při troše uvažování ji lze pochopit. Toho však nebudou schopni rozumbradové, velkolepí popírači pravdy, pomlouvači ani jiní slovutní superchytáci. Lidé těchto kategorií se totiž kvůli své hlouposti v širokém okruhu zveličují svojí hloupostí, snaží se udělat si jméno a ve svých osobních bludech se domnívají, že se svou velebnou přemoudřelostí dokážou vše vědět a chápat lépe, přičemž šíří pomluvy, které nemohou být horší; ti tedy beztak vše zpochybňují, resp. prohlašují za lež a podvod vše, co kvůli své hlouposti nedokážou pochopit. Tito lidé se svým konáním snaží se zveličit a chtějí se svým popíračstvím a pomlouvačstvím co možná katapultovat do nebetyčných výšin, kde si chtějí nasadit blýskavou svatozář vlastní důležitosti, která pak má zářit tak, že bude vynikat jen jejich vlastní lesk, sláva, proslulost a osobní nádhera a vše ostatní jen vybledne a zmizí ve tmě. To by mělo být pro jednu řečeno, jednoduše jsem na to stále zapomínal, nicméně jsem to nepovažoval až za tak podstatné. Pravděpodobně bude ale přece jen nezbytné, abych o této věci něco vysvětlil, a tudíž bych rád celé téma vyložil tak, že vypovím následující: Úhrn nauk od Sfath a všech ostatních, jiných nauk mohu reprodukovat již jen částečně ze své vlastní paměti, stejně jako informace, jež musím řádně vyložit ve vztahu k rozvoji bloku svědomí a bloků inteligentství, rozumu a zdravého úsudku. Po dobu svého života jsem měl vždy dobře trénovanou paměť, avšak kvůli těžkým nehodám a z nich plynoucím částečným amnéziím se moje paměť žel poněkud zhoršila. Z toho důvodu mohu nyní informace o této dotyčné tematice a s ní související nezbytné odpovědi vyvolat ze své osobní, stávající blokové úložní banky, kterou za tímto účelem vytvořil Sfath; z tohoto bloku musím stále vyvolávat všechny věcné výklady již léta, jelikož jsem přestal být schopen uchovat si všechna směrodatná data ve své vlastní paměti; toho by nebyl schopen ani žádný jiný člověk, neboť celkový objem všech informací je výrazně větší, než by mohla lidská paměť do sebe vůbec pojmout. Všechny ty naučené informace a vědomosti, které jsem zachytil a ukládal si v průběhu velmi dlouhé doby, která přesahuje dobu normálního lidského života, jakož i všechny informace ukládané po všechny doby v běhu Nokodemionovy linie, by jistě mohly zaplnit malou knihovnu, a pro člověka je jednoduše nemožné je uložit a zachytit ve své paměti a následně je vyvolávat.

Tím, co jsem nyní právě řekl, odpovídám na ty četné otázky od řady lidí, kteří se ptají, jakým způsobem jsem schopen si uchovat ty rozličné vědomosti, jež jsem nashromáždil ve velmi dlouhém učebním procesu. To vše bych skutečně nikdy nebyl schopen uložit a uchovat ve své paměti, a proto pro mě Sfath vytvořil speciální paměťovou úložní banku energetického typu, v níž byly po celou dobu mého života kódovaně ukládány všechny vědomosti, které jsem si osvojoval, abych si je mohl v případě potřeby vyvolat, dekódovat je a verbálně či písemně je reprodukovat. Mimoto existuje podobný úložný blok, jenž souvisí s celou Nokodemionovou linií a jenž obsahuje a bude obsahovat všechna data po veškerou budoucnost; i z tohoto bloku mohu vyvolávat a verbálně či písemně reprodukovat informace, přičemž je však nezbytné, abych kódované informace, které vyvolávám z úložních bloků, okamžitě převáděl do jazykové podoby a do sousledných větných forem.

Nyní bych rád dále něco vysvětlil o tom nehorázném rušení, které způsobují obrovské zástupy lidí, již podléhají bludné sektářské víře, a které plyne z osamostatněných energií a sil tohoto typu, neboť v tomto ohledu mě zastihla řada dotazů a lidé z mnoha míst v Evropě, USA a jiných zemích vůči mně projevovali nápomocné snahy a navrhovali mi pomoc atd. Tyto zmíněné sektářské energie a síly působí nesmírně ničivě na moji osobu a moje pracovní přístroje, jako je počítač a psací stroj atd., přičemž nejhorším možným způsobem ničí psané věty a vkládají do nich písmena, znaky a čísla, která musím namáhavě v každém slově doslova písmenko po písmenku, číslo po čísle a znak a po znaku korigovat a vše po každém odstraněném předmětu jednotlivě ukládat.

Můj osobní, čistě energetický úložní blok, který vytvořil Sfath, může být s trochou fantazie přirovnán k normálnímu pozemskému elektronickému úložišti v počítači, do nějž se také ukládají informace a data v nějaké kódované podobě, načež je lze dekódovat, a tedy vyvolat a zviditelnit na monitoru; a právě tak to funguje, když vyvolávám zprávy z rozhovorů, které jsou vedeny ve švýcarské němčině a kódovaně registrovány v úložním bloku, jež speciálně za tímto účelem zřídili Plejaren. Rozhovory tedy vyvolávám a následně sepisuji tímž způsobem, jako tak činím v případě úložního bloku, který vytvořil Sfath: Musím tedy nejprve rozřešit kódování a následně všechny údaje převést zpět do švýcarské němčiny, a to tak, abych přesně reprodukoval průběh slov a vět. Poté co tak učiním, následuje druhý jazykový převod, a sice do řádné podoby německého jazyka, která se zpravidla běžně používá v psané literatuře. Tento jazykový úzus se ovšem neshoduje se »spisovnou němčinou«, kterou hovoří většina švýcarské populace, a navíc neuplatňuji – spolu se spolkem FIGU – neuvážený, a tedy hloupý nový pravopis, nýbrž ten starší, jelikož s ním lze vše vyjadřovat jasněji. Dalším faktorem je navíc to, že musím každou větu tematizující tu kterou věc zformulovat tak, aby detailně a přesně popisovala to, co bylo řečeno, rozváděno a vysvětlováno ve švýcarské němčině, a aby výslovně zrcadlila smysl všeho vyřčeného. V tom právě tkví jeden z klíčových bodů celé věci, a tudíž celou tuto práci nemůže provádět každý, neboť i v tomto ohledu se musí člověk nejprve všemu naučit, jak jistě každý rozumný a soudný člověk ví. Proto ani nelze realizovat žádné dobře míněné rady, např. toho typu, že mám vše předpisovat nebo diktovat a nechat vše opsat jiné osoby atd. Takový postup by vyžadoval ještě mnohem více času, než kolik jej potřebuji k tomu, abych zorigoval a opravil všechny ty chyby, které způsobují ty ničivé sektářské energie a síly, působící při sepisování zpráv z rozhovorů. Na stranu druhou jsme my všichni ve FIGU, ve Středisku i okolí, natolik pracovně vytíženi, že by nikdo z nás nenašel čas si celou tuto věc dlouhodobě osvojit a následně ji i vyřizovat.

Ovšem, já vím, že tolik a tolik lidí má potíže s tím skutečně pochopit věc, která byla jednou vysvětlena, a proto chci hned předejít nepochopení; myslím si tedy, že bude pravděpodobně nezbytné celou záležitost znovu vyložit, a to následujícím způsobem: Abych mohl celou nauku od Sfath ohledně vývoje bloku svědomí a bloků inteligentství, rozumu a zdravého úsudku znovu náležitě a vysvětlivě reprodukovat, musím vyvolat dotyčné nezbytné informace z osobních úložních bank, které existují za tímto účelem; tak musím pokaždé postupovat i při všech směrodatných výkladech, neboť nejsem schopen uchovat si všechna klíčová data ve své paměti, a toho všeho by nebyl schopen ani žádný jiný

člověk. Tím, co jsem právě uvedl, odpovídám i na rozličné dotazy četných osob, které se ptají, jakým způsobem si dokážu uchovat všechny ty různorodé vědomosti, které jsem si nastřádal ve velmi dlouhém učebním procesu. To vše bych skutečně nikdy nebyl schopen uložit a uchovat ve své paměti, a proto Sfath pro moji osobu vytvořil speciální paměťovou úložní banku energetického typu, v níž byly po celou dobu mého života kódovaně ukládány všechny vědomosti, které jsem si osvojoval, abych si je mohl v případě potřeby vyvolat a verbálně či písemně reprodukovat. To jsou ta skutečná fakta, jimiž jsem, doufám, věc objasnil, a nakonec bych rád znovu všem poděkoval za dobře míněné snahy a rady atd.

Avšak nyní k následujícímu: Nauka Sfath k tématu puberty má v jistých faktorech jiné hodnoty, než jaké líčí a vysvětlují pozemští vědci, kteří ovšem, jako vždy, budou lpět na svých nedokázaných domněnkách a nebudou se chtít nechat poučit. I přesto však budu tlumočit nauku o pubertě na základě výkladů Sfath. Celá plejarische nauka o pubertě nepopisuje jednoduše jen vývojové faktory spojené s tělesným a pohlavním dozráváním, které kladou pozemská učení převážně do popředí, neboť v tomto dlouholetém učebním procesu jde o mnohem více: V celé pubertě, která zahrnuje tři fáze, je ze všeho nejpodstatnější vývoj bloku svědomí, jemuž přináleží největší pozornost, neboť s ním souvisí životní smýšlení a životní způsoby chování.

Rád bych nyní začal tímto: Svědomí představuje zvláštní instanční blok, resp. svědomní blok v lidském vědomí, který si musí člověk v zásadě sám rozvinout a vybudovat, a sice spolu s třemi bloky jménem inteligentství, rozum a zdravý úsudek. Dívky a chlapci rozvíjejí a budují své svědomí v době své centrální pubertální fáze, avšak v různých časech, resp. časových intervalech. Centrální pubertální fázi předchází prepubertální fáze a následuje po ní postpubertální fáze, které trvají různou dobu podle pohlaví, přičemž tyto různé fáze slouží i rozdílným důležitým vývojovým faktorům, jež ovšem nechci rozvádět, neboť se chci věnovat výslovně jen těm životně nejpodstatnějším činitelům a ty se pokusit poněkud srozumitelně vyložit. Tím mám na mysli ony již nastiňované hodnoty rozvoje svědomního bloku, jakož i bloků inteligentství, rozumu a zdravého úsudku, které určují – pokud se jich člověk vývojově dopracuje – vlastní chování a sebekontrolu člověka po celou dobu jeho života; tento vývoj může mladý člověk prodělavat a provádět pouze na základě své vlastní vědomé iniciativy v době své centrální pubertální fáze.

Blok puberty představuje proměnlivý vývojový faktor s různými vrstvami, přičemž platí fakt, že se pubertální stav u lidí v běhu staletí a tisíciletí mění, a tedy i okamžik, kdy u nich nastává doba puberty. Zaprvé a v zásadě vzniká pubertální stav z faktoru, jenž představuje přirozeně daný nutkavý impulz vědomí, který podněcuje vědomí k celkovému vývoji. Při tomto vývoji se aktivují specifické sklony, které se v mladém, dospívajícím člověku rozvíjejí na základě vznikajících faktorů pozorování, jakož i na základě jeho vědomého a nevědomého učení se, prožívání a zakoušení atd. Při tom mají nesmírný význam jeho nevědomé – nikoli podvědomé – pochody a jejich nevědomé ukládání v paměti. Na celém procesu se významně podílí i dozrávání a růst těla a všech jeho vnitřních i vnějších orgánů, jakož i faktory celkového zdraví a formy stravování. Všechny tyto podstatné a důležité činitele představují nevyhnutelné momenty, z nichž plynou časnější či pozdější účinky založené na pubertálních vývojových pochodech, a tedy samozřejmě i na samotné centrální pubertální fázi; pubertální období představuje od poloviny 19. století až do dnešní doby určitý změněný celkový stav, který bude ve své podobě trvat ještě i do určité budoucí doby.

U mužského pohlaví nastává cca od 8. roku života a 6 měsíců prepubertální fáze, poté následuje cca od 11. roku a 6 měsíců až po 16. rok a 6 měsíců velmi významná centrální pubertální fáze a potom se odvíjí fáze postpubertální, která trvá zhruba do 28. roku života.

U ženského pohlaví nastává prepubertální fáze cca od 7. roku života a 6 měsíců, poté následuje cca od 9. roku až do 15. roku velmi podstatná centrální pubertální fáze a následně probíhá fáze postpubertální, která trvá zhruba do 22. roku života.

Na základě naukových vývodů a výkladů Sfath je nutno vysvětlit, že lidskou pubertu spouštějí mimo jiné genetické faktory, na jejichž základě se vyvíjejí funkce orgánů a konstituce celého těla, díky čemuž se mladý člověk rozvíjí do své mladé tělesné dospělosti. V prepubertální fázi, která probíhá nejdříve, se projevují pohlavně určující změny těla a orgánů, které ovlivňují celý vnitřní i vnější organizmus, a tedy i stavbu těla, končetiny, obličej a hlas. Zejména probíhá vnitřní a vnější formativní vývoj pohlavně určujících orgánů, které rostou, zrají a vyžívají.

Podle mého mínění je nutno objasnit, že se neshodují se skutečností tvrzení pozemských vědců v tom směru, že děti ženského a mužského pohlaví se před obdobím puberty vzájemně liší pouze málo. Toto tvrzení je docela jednoduše chybné, neboť mezi dívkami a chlapci se ve skutečnosti objevují různé, velmi podstatné rozdílové faktory, které svědčí o významné různosti obou pohlaví. Tyto rozdíly nezahrnují jen vnější a vnitřní pohlavní orgány, nýbrž hlavně i psychické vzorce myšlenek a pocitů, které se tedy u dívek a chlapců velmi liší a které je během všech let pohlavně specificky formují, stejně jako jsou obě pohlaví specificky formována i ve svých pohybových schopnostech a způsobech. Významné rozdíly mezi pohlavími tvoří i zájmové faktory, úroveň vnímavosti a způsob utváření intelektu, rozumu, zdravého úsudku a zájmů, což ovšem pozemští vědci zjevně nejsou schopni rozpoznat, stejně jako nedokážou rozeznat ani různé jiné podstatné faktory, jako např. ty, jež se týkají rychlosti poznávacích a hodnotících schopností, jakož i schopností vytrvalosti, správného jednání a osobního nasazení – tyto schopnosti se projevují zvláště u dětí ženského pohlaví a později i u dospělých žen. To je podle mě nutno výslovně zmínit, neboť tyto vlastnosti žen tvoří jeden z hlavních důvodů toho, proč mužský svět již po tisíce let ženy porobuje, znevažuje, pokládá za méněcenné a fyzicky týrá a zneužívá, a navíc je uboze pracovně vykořisťuje a nedostatečně finančně odměňuje, což trvá až do dnešního dne.

Co se týče původní příčiny, která spouští onu trojfázovou pubertu, tak o ní plejarische nauka o pubertě učí, že představuje přirozeně daný faktor, který na mladého člověka od základu působí a díky němuž se může v procesu uvědomování začlenit do svého instinktivního vývoje po stránce intelektu, svědomí, intelektu, těla, psychiky, rozumu a zdravého úsudku. To znamená, že je mladý člověk schopen vnímat svoji přirozeně danou schopnost způsobilého nasazení ve věci myšlenkového rozvoje, ve věci vhlédů, poznatků a zkušeností. Z toho důvodu si člověk utváří svoji intelektu, svůj rozum, zdravý úsudek a od základu i životně důležitý blok svědomí, jenž se spolu se všemi ostatními faktory formuje do podoby jemného, ostrého a školeného intelektu; tak je tomu ovšem pouze tehdy, když mladý pubescent úplně a řádně využívá všechny tři fáze své puberty a když se díky tomu formuje k pravému lidství. Pokud se tak ovšem nestane a pokud člověk vědomě nevzdělá svůj centrální pubertální blok a nevypracuje si blok svědomí, který je obsažen v bloku centrálním a hraje zásadní a důležitou roli, pak se nemůže vyvinout v pravého a skutečného člověka.

Pro počátek první pubertální periody u obojího pohlaví je příznačné, že se utvářejí první hnutí sexuálních hormonů ve vnitřních i vnějších sexuálních orgánech, které vyvíjejí své funkční schopnosti. Tato hnutí vedou jednak k prvním citelným sexuálním vzruchům a jednak, specificky u ženského pohlaví, k dozrávání vaječnic, a u mužského pohlaví dále k vývoji účelné funkce varlat. Na této úrovni nastává v různých nárazovitých fázích další vývoj, při němž je vzrušován určitý mozkový region, z něž jsou dále aktivovány nadledviny a v pozdější době i blok pohlavních žláz. Při těchto pochodech se utvářejí a uvolňují účelné neurotransmitery, které podněcují produkci sexuálních hormonů, přičemž tyto látky částečně přecházejí i do krve, avšak způsobují u obojího pohlaví také specifické tělesné změny, jež mohou probíhat až do věku 20 či 21 let a v určitých velmi vzácných případech až do věku 28 let. U ženského i mužského pohlaví může pohlavní zralost nastat za určitých okolností již v době

centrální pubertální fáze, avšak celkový, v nárazech probíhající, pohlavní vývoj trvá déle, a může dokonce překračovat věk 20 let.

Na počátku puberty rostou dívky zpravidla čileji než chlapci, a tudíž jsou za normální okolností poněkud vyšší než chlapci téhož věku, avšak ženský tělesný růst končí dříve, neboť jej blokují hojně se vyplavující estrogény; proto jsou ženy za běžných okolností oproti mužům menší, a navíc vykazují kvůli své schopnosti otěhotnět a родit odlišné proporce. Muži se zpravidla vyznačují širšími rameny a mohutnější tělesnou stavbou, zatímco ženy vykazují útlejší konstituci a mají širokou pánev, takzvanou rodovou, resp. porodní pánev.

Fenomén ženského růstu souvisí, ve srovnání s mužským pohlavím, s ranější pohlavní zralostí, zatímco u mužů se růstová aktivita celého těla návalově zvyšuje až se zvýšenou produkcí sexuálních hormonů. Nastane-li u ženského pohlaví zvýšená hormonální produkce, která vychází z pohlavních žláz, pak hlavně dále dozrávají estrogény z vaječníků, zatímco u mužského pohlaví roste hladina testosteronu uvolňovaného z varlat. Tím jsem vlastně v tomto ohledu patrně řekl to nezbytné, a tudíž bude třeba, abych se vyjádřil ještě k bloku svědomí.

Blok svědomí si člověk utváří ve své centrální pubertální fázi (pokud tento vývoj skutečně absolvuje), přičemž tato fáze tedy nezahrnuje pouze pohlavní a tělesný vývoj, nýbrž zejména vývoj těch nejpodstatnějších faktorů, jimiž jsou život podmiňující způsoby chování v každém ohledu. Tento vývoj musí člověk prodělávat s tím, že současně i formuje, utváří a vyvíjí blok svého svědomí a svoji intelektnost, a dále též utváří svůj rozum a zdravý úsudek, aby jej používal a efektivně uplatňoval ve smyslu souslednosti a v souladu s logickou skutečností a její pravdou. Tím si mladý člověk v zásadě určuje i své smýšlení, jež si zpravidla zachovává během celého svého života. To za předpokladu, že tohoto smýšlení nepozbude působením všelijakých vnějších indokrinačních faktorů, které ovlivní jeho vědomí, a tím i jeho vytvořený blok svědomí, a že svým vytvořeným a rozvinutým způsobům nevnutí novou podobu, což se může stát v negativním i pozitivním smyslu tehdy, když je poddajný. V tomto ohledu je zvláště podstatné, zda člověk na základě své intelektnosti, svého rozumu a zdravého úsudku připustí, že se nechá ovlivnit vnějšími vlivy, zejména indoktrinací, anebo to nepřipustí. V tomto směru je v zásadě důležité, jak člověk věci posuzuje, jak postupuje a jak se zrcadlí, zda je to které jeho vědomní rozhodnutí a konkrétní jednání v souladu, či v nesouladu s tím, co pro sebe samého v bloku svého svědomí v centrální fázi své puberty rozvinul a vypracoval jako správné a vhodné, nebo jako nesprávné a nevhodné životní smýšlení, a zda na tomto svém smýšlení bude trvat, či nikoliv.

Celý vývoj vědomí po stránce bloku svědomí a z něho plynoucího smýšlení určuje přirozený pud, resp. přirozený instinkt, jenž je každému člověku – jakož i všem formám života vůbec – dán již od fáze plodu v mateřském lůně a jenž již tehdy podprahově působí, nicméně jako vnitřní dědičný základ začíná působit v rostoucím těle a všech jeho orgánových funkcích až po porodu, načež dá ve vhodném vývojovém momentu impulzní stimul k rozvinutí puberty. Tento pochod, jenž se rozvíjí na základě instinktu a přirozené dědičnosti, ztělesňuje klíčový faktor pubertálního vývoje, který v tomto ohledu probíhá v centrální fázi puberty a zahrnuje způsoby chování člověka a právě hlavně jeho svědomní blok, z něž vyplývá svědomní chování a z něj dále pak patřičné smýšlení.

Pokud celý ten přirozený dědičný impulz k rozvoji trojfázového pubertálního pochodu vysvětlím jiným způsobem, tak mohu uvést, že proces, vedoucí k aktivaci puberty, představuje vrozené přirozené nutkání na pudové bázi, vyvolané dědičně podmíněnými vzruchy, resp. kmitovými impulzy. Průběh puberty je tak dědičně koordinován a plyne v první a třetí pubertální fázi zpravidla uspořádaně a rovnoměrně, pokud jde o vývoj pohlavního ústrojí, těla, orgánů a růstu, přičemž prepubertální a postpubertální fáze obsahují i přirozeně dané a vrozené, a tedy instinktivní, dědičné faktory, jež vyvolávají určité způsoby chování a zajišťují zpravidla uspořádaný průběh. Tento vnitřní základ,

tento instinktivní faktor, jenž má člověk, spolu se všemi životními formami vůbec, vrozený, zapřičiňuje určité formy chování, jež vyplývají z různých vývojových momentů puberty, resp. základů, které následně na celý život určují instinktem podmíněné schopnosti člověka, jichž se ve své pubertě dopracovává.

Na základě přírodovědných behaviorálních¹ poznatků Plejaren představuje přirozený instinkt nepochybně – z přírodních zákonů plynoucí – stimulační impulz, resp. popudový impulz, jenž je schopen na úrovni pudů a nutkání aktivovat procesy, a ztělesňuje tedy nezbytný efektivní faktor, na jehož základě člověk rozvíjí a formuje životně důležité a život zachovávající aspekty, mezi něž patří zejména všechny pudově řízené hodnoty životního chování. Tento fakt je na Zemi nadělen a vlastní speciálně člověku, jenž ztělesňuje bytost s vlastním vědomím, které je schopen v rámci sebeurčení a vědomé iniciativy rozvíjet po stránce intelektu, rozumu, zdravého úsudku, svědomí a smýšlení, zatímco žádné ostatní formy života na Zemi se touto schopností nevyznačují. Touto schopností instinktivních pudů se člověk od všech ostatních forem života všech rodů a druhů od základu liší, takže mezi jeho schopností a schopností těchto forem zeje takřkajíc obrovská propast, a navíc si musí člověk tuto schopnost nejprve vyvinout, což činí teprve v průběhu času v souvislosti s genezí a zpracováním svého vědomí. Člověk disponuje vědomím, které je schopen vědomě a nevědomě – nikoliv podvědomě – sám ovlivňovat, řídit a rozvíjet na základě své svobodné vůle, a tudíž může jak svoji intelektu, tak i svůj rozum a zdravý úsudek utvářet podle svých vlastních zájmů. Na základě nauky Plejaren lze svobodnou vůli, resp. volní svobodu definovat ve smyslu subjektivně, resp. osobně pocítované soudnosti, na jejímž základě činí člověk svá výslovná cílová rozhodnutí, která tedy vědomě stanovuje, určuje a přijímá při volbě z různých možností. Z toho plyne závěr, že lidská vůle je svobodná a plynoucí z vlastního určení tehdy, když člověk na základě své osobní vědomní a jasné soudnosti pocítuje správnost nějaké věci, jakou na základě své intelektu, svého rozumu, zdravého úsudku a logiky subjektivně rozeznal jako správnou, skutečnou a pravdivou. Celou tuto věc akceptuje pak člověk sám volně a svobodně jako správnou, to jest dle svého vlastního vědomého rozhodnutí, anebo ji opět svobodně odmítá jako nepřijatelnou, přičemž pojem »volně« je definován právě ve smyslu vůle, resp. vlastní »svobodné vůle«. I v tomto ohledu má tedy plejarische význam lidské vůle, resp. volní svobody zcela jiný, a nadto velmi jasný smysl a hodnotu, na rozdíl od všech nedostatečných pokusů o vysvětlení z dílny pozemských filozofů, kteří nemohou ohledně pojmu svobodné vůle, resp. volní svobody ani do dnešní doby ještě doložit ani mlhavou, natož obecně uznávanou, nadoborovou definici. V zásadě je důležité, jak člověk věci posuzuje, jak postupuje a jak se celkově zrcadlí, zda je to které jeho vědomní rozhodnutí a konkrétní jednání v souladu, či v nesouladu s tím, co pro sebe samého v bloku svého svědomí v centrální fázi své puberty rozvinul a vypracoval jako správné a vhodné, nebo jako nesprávné a nevhodné životní smýšlení, a zda na tomto svém smýšlení bude trvat, či nikoliv.

Pokud se bedlivě podíváme na situaci, v níž člověk dospívá k rozhodnutí, zda je nějaká věc SPRÁVNÁ či ŠPATNÁ, pak lze celé toto rozhodnutí vnímat jako meč broušený na dvou stranách: Záleží totiž na tom, jakým způsobem, resp. zda vůbec člověk v průběhu centrální fáze své puberty negativně, či pozitivně rozvinul faktory svého svědomního bloku a v něm obsaženého bloku smýšlení, to jest zda je rozvíjel k dobrému, či špatnému, do podoby pravé, či falešné, neboť právě podle toho dospívá člověk k výsledkům v podobě dobré intelektu, dobrého rozumu, dobrého úsudku, dobré, pozitivní jistoty a náležitého smýšlení. Prodělá-li tedy člověk pozitivní, dobrý, řádný a eticky kvalitní vývoj, pak také dospívá ke správným a opravdu dobrým, pozitivním účinkům ve smyslu skutečně dobrých, správných a pozitivních hodnot v každém směru. Prodělá-li však člověk v běhu svého rozvoje v centrální fázi své puberty vývoj negativní a špatný, pak dospěje v každém myslitelném ohledu k chybným, negativním a špatným výsledkům; člověk, který tedy svým vývojem dospěl k falešným

1 **Behaviorální**, tedy týkající se chování; pozn. překl.

a negativním výsledkům, resp. k bezohlednosti, špatnému smýšlení, a tedy ke zlu, samozřejmě považuje zvrhlosti za dobré a správné, přičemž při každé příležitosti, jaká se mu naskytne, reaguje a jedná zvrhle až po úroveň vraždění a zabíjení atd. Člověk však – a to se týká většiny pozemského lidstva – kvůli své nevoli svoji centrální pubertální fázi částečně nebo z velké části ignoruje a nestará se o z ní plynoucí impulzy sloužící rozvoji bloku svědomí a smýšlení, následkem čehož se ony přirozeně dané pudové a nutkavé instinkty zákonitě z velké části vyvíjejí divoce, bez zábrán a nekontrolovaně v samostatném smyslu, přičemž zůstanou v člověku po celou dobu jeho života zachovány jako nekontrolovatelný faktor sebezáchovy, jenž bude podprahově neustále přítomen. To má ovšem za následek, že onen pud sebezáchovy, který si člověk neuvědomuje a který je uložen na podprahové úrovni, pomalu či rychle, ba často dokonce prudce, nekontrolovatelně propuká v násilnou aktivitu až po úroveň trýznění, mučení a zabíjení spolublížních, jako je tomu od nepaměti u většiny pozemského lidstva. Konání vrahů, katů, vojáků a násilníků všeho druhu tento fakt od nepaměti dokazuje: Jakmile zazní výzva k popravě či k vojenským akcím všelijakého druhu za účelem obrany atd., tak lidé této výzvy bez rozmyslu uposlechnou, chápou se zbraní a bez rozpaků zabíjejí. Tyto nekontrolovatelné přirozené pudové sebezáchovy propukají ihned i tehdy, když se v člověku vzede zášť nebo nepřátelské myšlenky a pocity kvůli utrpěnému bezpráví či kvůli hmotným škodám atd., načež tyto pudové zplodí pomstychtivá a odvetychtivá hnutí vedoucí k pohromám, násilí, nenávisti, a často dokonce k vraždění a zabíjení. A tak je tomu pouze proto, že člověk nevyužil nutného vývoje ve své centrální pubertální fázi (která je za účelem vývoje přirozeně daná) k tomu, aby si vypracoval, vyškolil a vytvořil blok svého svědomí a svého smýšlení; člověk tedy svůj přirozený, dědičně daný a v době nastávající puberty se aktivující sebezáchovný pud a instinkt zcela či částečně ignoruje a vůbec jej nevyužívá k rozvoji svého svědomního bloku a životního smýšlení, takže se ani vůbec nedopracuje toho, aby je kontroloval. A pokud se toho nedopracuje – a sice po uplynutí prvotního životního stadia nezaujatosti, které trvá od porodu až do doby vývojových pochodů první pubertální fáze, a v němž tedy mladý člověk žije, zčásti bezmocně, v osobní nenucenosti bez vlivů pudů a nutkání, takže jeho animální instinktivní vědomí ještě postrádá sílu, a instinktivní vývoj tudíž zatím neprobíhá –, pak to u člověka vypadá stejně jako u zvířat a jiných forem života: Jedná jednoduše na základě toho, k čemu jej podněcuje jeho instinktivní pudové nutkání, jelikož nerozvinul své vědomí, jelikož postrádá dobrou a jasnou intelektuálnost, rozum a zdravý úsudek a jelikož nad všemi těmito atributy nevykonává nezbytnou kontrolu.

Instinkt je pud, který je člověku, stejně jako zvířatům a všem formám života vůbec, vrozený a nepředstavuje faktor, který je nutno si teprve osvojovat, avšak mezi člověkem a zvířaty, resp. všemi ostatními formami života existuje velký rozdíl, jenž vyplývá z faktoru vědomí. Tento rozdíl tkví v tom, že lidské vědomí má schopnost vědomého rozvoje intelektuálnosti, rozumu, zdravého úsudku, myšlení, přemýšlení, prozíravosti, kombinování, uvažování, rozhodování a jednání atd., a je schopno všechny tyto atributy, jakož i přirozeně dané instinktivní pudové nutkání, vědomě kontrolovat, což je vlastní pouze člověku. V protikladu s tímto úhrnným faktorem vědomého vědomí, které je schopno se vědomě rozvíjet, stojí instinktivní vědomí zvířat a ostatních nelidských forem života, kdy toto vědomí naprosto není schopno vědomého, a tedy říditelného a kontrolovatelného vývoje, stejně jako je neschopno vědomě rozvíjet vědomou intelektuálnost, rozum a zdravý úsudek. Tak je tomu proto, že se všechny tyto vývojové procesy odvíjejí pouze na úrovni instinktivního uvědomění s tím, že instinktivní smysly zaručují instinktivní vnímání, a tedy také instinktivní pociťování, které je vlastní všem zvířatům i ostatním formám života. To ovšem znamená, že kromě člověka pociťují i všechny ostatní a nelidské formy života všech rodů a druhů pociťová hnutí – sice nikoliv lidská, avšak přesto taková, která odpovídají jejich rodu a druhu – a mají samozřejmě i hnutí, jimiž pociťují své tělo a orgány, a tudíž nepochybně disponují i vlastním rodu a druhu přízpusobenou formou instinktivní psychiky; veškeré nelidské formy života jsou tedy schopny psychických hnutí, a tudíž – stejně jako člověk – pociťují, prožívají a zakoušejí psychické radosti a útrapy, vzpruhy a blaho, anebo bolesti a nemoci atd.

Ale vraťme se znovu k vývoji člověka, jenž prodělává trojfázovou pubertu, neboť k tomu je ještě nutno říci následující: Rod člověka se od všech ostatních forem života odlišuje tím, že člověk ve své střední, centrální pubertální fázi prochází vědomou a nevědomou – nikoli podvědomou –, asi 6 let trvající, vývojovou etapou, během níž se činnost jeho vědomí zaměřuje na vývoj bloku svědomí, z něž se formuje i jeho smýšlení, z něž se dále utváří jeho životní chování a určuje jeho etika, která se stává trvalým faktorem. Tato etika nepředstavuje pouze »filozofickou disciplínu nebo jednotlivou nauku, která zkoumá mravní chování člověka«, jak uvádějí a snaží se vykládat pozemské vědecké teorie, neboť etika se v zásadě zakládá na výsostné hodnotě bloku svědomí a smýšlení, který určuje veškeré, velmi rozsáhlé myšlenkové, pocitové, psychické a konavé schopnosti člověka, které člověk v každém ohledu využívá po celou dobu svého života v nejrůznějších konkrétních životních situacích. To značí, že z etiky v normálním případě vyplývá praxe řádného a odpovědného vedení života, které se nezakládá na teorii, nýbrž na životním postoji, jež se člověk dopracoval v centrální fázi své puberty, a na životním chování, k němuž si člověk sám vypracoval a rozvinul vůli. Ve skutečnosti lze pouze na této rovině reflektovat konkrétní životní chování, které vyplývá z povah a forem celého světa myšlenek, nazírání, rozvažování, přemýšlení, uvažování a konání, v nichž lze reflektovat všechny obecně platné principy. To znamená, že tento blok svědomí a smýšlení vyrůstá z etických základů, jež celkově určují všechny způsoby chování člověka. Tento faktor životního chování se však ke svému školení a vývoji spouští až tehdy, když nastane doba puberty a když se člověk v centrální fázi své puberty (která představuje fázi vývoje a učení) dopracuje a domůže všech hodnot, jež se odrazí na způsobech jeho chování určujících jeho další život. K tomu budiž také vysvětleno, že podobně se situace vyvíjí i v oblastech říše zvířat a všech ostatních nelidských forem života, jenže právě v jiných podobách a ve specifickém vztahu k tomu kterému rodu a druhu.

Dokud mladý člověk nevstoupí do puberty, resp. do učebních fází puberty, tak žije – stejně jako všechny formy života, a tudíž se to netýká pouze lidí – bez svědomí a smýšlení, neboť tyto životně určující faktory si musí člověk nejprve osvojit ve své pubertě, a tudíž člověk významy pozitivního a negativního, dobrého a zlého, pokojného a nepokojného, poctivého a nepoctivého, láskyplného a bezcitného, přichylného a odmítavého, jakož i záštiplného atd. začíná rozeznávat a chápat teprve tehdy, až se tomu naučí během doby své centrální pubertální fáze. Tento fakt platí podobně i u zvířat a všech ostatních forem života, třebaže o tom vědecké obory zatím nemají ani tušení, anebo jen mlhavé. Skutečností je, že před učebním obdobím puberty jsou lidé i všechny životní formy všech rodů a druhů po stránce vědomého svědomí a vědomého smýšlení naivními, v těchto ohledech bezmocnými bytostmi, které si svoji životní existenci uvědomí až tehdy, když vstoupí do puberty a všemu se naučí – a tak je tomu i u všech ostatních a nelidských forem života. Žel ovšem existuje i velmi mnoho lidí – a ti dokonce tvoří většinu pozemského lidstva –, kteří se nikdy nenaučí všemu nezbytnému, a tudíž si neuvědomují faktický rozdíl mezi pozitivním a negativním, dobrým a zlým, a tak jim nedělá problémy jednat špatně, vidět utrpení jiných lidí (nebo ostatních živých tvorů), špatně s nimi zacházet, jakož je i trápit, mučit a zabíjet. Tímto způsobem jednají lidé i tehdy, když se vše nezbytné během své centrální pubertální fáze naučili jen částečně nebo polovičatě, neboť pak jejich přirozené instinktivní pudové nutkání zůstává i nadále silně zakotveno ve spodní vrstvě jejich vědomí, načež rychle, bleskově, prudce a nekontrolovaně propuká navenek a způsobuje, že člověk šíří pohromy, zášť, nepokoj, sváry, násilí, války a teror, jakož i vraždí a zabíjí atd. A před tím nechrání ani žádná víra v imaginární božstvo, v Boha Stvořitele či v Boha Otce, a tedy ani žádné náboženské a sektářské bludy, na jejichž základě se vylhaně káže o lásce, míru, svobodě, dobrotivosti a humanitě. A vylhané je to proto, že každý člověk, tedy i každý věřící v Boha či jiný nábožensky a sektářsky věřící (až na krajně vzácné výjimky, které zdaleka nedosahují ani půl procenta) ihned nebezpečně vypění, když se konfrontuje s něčím, co není v souladu s jeho věrským, myšlenkovým a pocitovým konceptem a co se dotýká jeho bludné víry, jeho postojů či jeho údajné cti a důstojnosti; pak tedy ihned

vybuchuje a začíná nějakým způsobem nekontrolovatelně, neblaze působit, ať už ze své nenávisti, obav, strachu a zbabělosti, nebo ze svých věrských bludů atd.

Celý ten fakt, že se člověk v době své centrální pubertální fáze nevěnuje svému vývoji, nevyplývá z toho, že by trpěl nějakou mozkovou chorobou, nýbrž pouze z toho, že si v této pubertální fázi neosvojuje na úrovni svědomí a smýšlení všechny životně nezbytné a životazáchovné způsoby chování, jež by si osvojit musel a jež by musel též uvést pod svoji vědomou kontrolu. A fakt, že se člověk v tomto ohledu neučí to nezbytné, plyne zpravidla z toho, že se mu vůbec nedostává náležité osvěty, a místo toho se mu kážou nábožensko-sektářské nesmysly, a tudíž je indoktrinačně zahrnován slabomyslnými věrskými lžemi a zatracován k přijetí víry.

Člověku jsou vtlokány do hlavy pitomosti a hlouposti, resp. víra a nemyšlení, a to již od dětských let v rámci nábožensko-sektářské výchovy, a je tedy tvrdě častován s pitomostí hraničícími nábožensko-sektářskými, věrskými absurditami, jakož i tupým, a tedy právě hloupým myšlením, resp. nemyšlením, které je v rozporu se skutečností a její pravdou – a proto propadá bludné víře v neexistujícího Boha, Boha Otce a Boha Stvořitele, resp. Stvořitele Božího. Tato bludná víra plyne z toho, že mladý člověk je již od svého útlého mládí – kdy je po stránce svého svědomí a smýšlení skutečně ještě zcela naivní, neznalý, neaktivní a odkázaný za cizí pomoc, stejně jako všechny ostatní formy života v témže mladém stadiu – až do doby své puberty hloupě a pošetile indoktrinován báchorkami bludné víry ze strany svých vychovatelů, a tedy zdržován od skutečnosti a její pravdy, přičemž je mu též vštěpována hloupost, resp. nemyšlení a zejména nesamostatné myšlení.

Nyní je znovu nutné vysvětlit pojmy HLOUPÝ a HLUPÁCTVÍ, což bude potřeba činit opakovaně, dokud to lidé konečně nepochopí: Tyto vlastnosti značí, že je člověk otupený nebo že vůbec nemyslí, a tudíž hloupost nijak nesouvisí s vědomní omezeností nebo s jinou chorobou vědomí. Pojmem hloupost – a to je patrně nutné uvádět a vykládat stále znovu a opakovaně – je vyjadřováno pouze to, ať už v jakékoliv formulaci a podobě, že je člověk ve svém myšlení otupený, resp. hloupý, a tedy nemyslí, a tudíž tento pojem znamená docela jednoduše nemyšlení, a nepředstavuje tedy v žádném ohledu osočování ani urážení; vyjadřuje tedy pouze otevřeně fakt, že člověk nemyslí. Právě na to se však zaměřují všechny náboženské a sektářské směry se svými nesmyslnými naukami bludné víry, neboť podle nich nemá člověk sám myslet a nic, vůbec nic zpochybňovat, ale jen věřit. Víra však předpokládá, aby člověk jemu vštěpované indoktrinační lži, pomluvy a obecné nepravdy bez rozmyslu přijímal jako skutečnost, a aby tedy právě věřil, čímž je blokováno a zamezováno jeho vlastní vědomé myšlení, přemýšlení, uvažování a třetí stranou neovlivněné vlastní rozhodování a jednání. Na základě své víry, resp. svých věrských bludů – ať už je přijme v rámci indoktrinace, či nikoliv – pak člověk nevnímá efektivní skutečnost a její pravdu, není schopen ji jako takovou rozeznat a nedokáže s ní ani zacházet, ani s ní žít, jelikož je na své bludné víře právě kompletně, manicky závislý, a osočuje tedy faktickou skutečnost a pravdu jako lživou, pokušivou a perverzní. Myslím si, že tím jsem vyjádřil vše nezbytné.

Ptaah To si také myslím, a nadto jsi toto téma vysvětlil tak dobře a podrobně, že jej i lidé se slabým rozumem mohou pochopit a mohou se vžít do tvých výkladů.

Billy Děkuji, domnívám se, že v tomto ohledu hádáš správně, avšak to bezpečně nebude platit pro ty, kteří se mylně považují za tuze velebné a moudré a kteří se domnívají, že spolkli všechnu moudrost světa, čímž míním právě ty, kteří v každém případě chtějí vše vědět nejlépe, kteří se korunují tituly jako filozof, doktor a vědec a kteří se sami notně balamutí a přesvědčují, že jsou pány tvorstva, a že tudíž musejí negovat, popírat a zcela znevažovat vše, co svojí intelektností a svým rozumem a úsudkem nedokážou pochopit. Ale teď ještě k jedné věci, dříve než ji po své dlouhé řeči zapomenou: Mohl bys uvést nějaký dobrý přírodní prostředek, který by šlo rozumně, neškodně a účinně využít

při léčbě revmatických onemocnění? Otázka také zní tak, jak by se měl člověk s revmatem specificky chovat.

Ptaah O této věci mohu poskytnout některé údaje, ale očividně zapomináš, že jsi ...

Billy Ne, na to jsem nezapomněl, ale tohle je pro dnešek poslední otázka, která mi byla poslána, a proto bych ji chtěl mít zodpovězenou dříve, než se zavěnuji tomu, co jsem předtím nastiňoval. Ohledně revmatizmu bych chtěl sám ještě říci následující: Pokud se diskutuje o tomto tématu, tak se ze všech stran objevují nesčetné rady, z nichž dvě se týkají toho, že člověk s revmatem by se měl stát vegetariánem nebo veganem. Kromě toho také často zaznívá rada, že revmatu se dá přijít na kloub pouze požíváním doplňků stravy atd. To vše, jakož i mnohé další myšlenky jsou však podle mého soudu naprosto nesmyslné. U tvého otce, Sfath, jsem se učil něco jiného, a sice to, že zdravá a vyvážená strava zaručuje zdraví a sílu těla, jakož i celého organismu. Proto si umím dobře představit, že i při revmatických obtížích – jakož i při některých jiných nemocích – má velký význam přijímat správné, vyvážené, a navíc i určité dobré, nezbytné a zdravotně prospěšné potraviny nebo se jistých potravin zříci. Podle mého mínění by měli lidé, kteří jsou postiženi revmatem – což může mít různé důvody, jako např. dřívější zatížení, jak si ještě vybavuji z doby strávené se Sfath –, zvláště dbát na své stravování a na to, aby svému tělu a celému organismu dodávali ve stravě dostatek životně důležitých živin, jako jsou vitaminy, antioxidanty, minerály a stopové prvky. Tak je tomu proto – jak mě poučil Sfath –, že všechny tyto látky propůjčují tělu a celému organismu schopnost vytvářet si energii a obranné látky proti onemocněním. Z toho důvodu je tomu, pokud vím, tak, že lidé, kteří onemocněli revmatem, potřebují jinou stravu než lidé zdraví, a tudíž se musejí určitých potravin i vyvarovat. Sfath uváděl, jak si pamatuji, že určité potraviny i podporují účinky léků a mohou přímo či nepřímo, pozitivně či negativně, ovlivňovat i průběh neduhů a nemocí, to jest mohou je např. vyléčit nebo zhoršit. Říkal však i to, že strava je pouze jedním z prvků terapie, neboť existují ještě různé jiné faktory, které je rovněž podstatné brát v potaz. Když se pokouším si vzpomenout, tak mi tane na mysli, že důtklivě hovořil o tom, že mám po celou dobu svého života pamatovat na to, že schopnost života vyplývá z důležitého faktoru zdravé a správné stravy; toto stravování jsem si pak musel na základě jeho nauky osvojit a po celou dobu mého života se mi to vyplácelo. Řídil jsem se i jeho radou – a činím tak i dnes –, abych požíval chemické léky pouze v nouzovém případě, když neexistuje žádné jiné řešení; z toho důvodu se léků zpravidla zříkám a reguluji si vše na základě své intelektuální, svého rozumu a zdravého úsudku, a to i při bolestech, ať jakkoliv silných a nesnesitelných.

Pokud se jedná o celou tematiku bolestí, neduhů a nemocí, tak jsem během svého života v mnoha zemích a od nesčetných lidí – i od lékařů atd. – slyšel nekonečné rady ohledně léčby neduhů, chorob a bolestí, a kdybych se jimi, nebo některými z nich, řídil, tak bych pravděpodobně již dlouho nebyl mezi živými, neboť většina těchto rad byla mylná, jak dnes vím. S lékaři jsem se bavil i o revmatizmu a o prospěšných potravinách, které mohou být při této chorobě nějakým způsobem léčivé, přičemž celá jejich moudrost se zpravidla vyčerpala tvrzením, že člověk nemá jíst červené maso ani mastné kyseliny, že nemá pít alkohol a že má spíše požívat tučné ryby kvůli omega 3 mastným kyselinám a dále též pojídat hodně ovoce a zeleniny. Tím byla tedy celá jejich učenost a odbornost zpravidla vyčerpána. Sfath k tomu podotýkal, že takovéto řeči jsou velmi krátkozraké a že je ve skutečnosti nutno chápat a zohledňovat fakt, že člověk musí o neduzích a chorobách, jako právě o revmatizmu, uvažovat mnohem hlouběji, než jak to slovem i skutkem činí pozemští lékaři, zdravotníci a vědci; avšak totéž šlo podle Sfath říci i o všech vědách vůbec, jako např. o psychologii a psychiatrii atd., neboť všechny tyto vědní obory se prý dosud nacházejí v plenkách, pokud jde o jejich vjemy, poznatky, znalosti, vědomosti a úroveň chápání. Tak je tomu i ve vztahu k revmatizmu – a na tato jeho slova si ještě dobře pamatuji –, neboť u lidí, kteří jsou jím postiženi, nebývá rozpoznáno, jaká je jeho skutečná příčina, která často souvisí s narušenou střevní flórou, jež se vyznačuje tím, že jsou střeva osídlena špatnými bakteriemi. Je-li tomu tak, pak to znamená, že uvnitř střev panuje nerovnováha, která

narušuje jejich funkce a kvůli níž propukají různé tělesné bolesti a mnohé jiné obtíže, jež mohou mít katastrofální dopady; důsledkem špatného stravování mohou vznikat kupř. také migrény, neboť střeva vlastně regulují imunitní systém, a tudíž celá tato věc představuje zvláštní problematiku.

Dobrá střevní flóra tvoří tedy základ pro zdravý život, v němž člověk po tělesné a organické stránce do značné míry netrpí žádnými obtížemi, avšak pozemšťané tohoto faktu, podle Sfath, dbají jen málo, nebo vůbec, přičemž si žel vůbec nevšímají ani věcí, anebo jen stěží, o nichž existují dobré, či přímo nejlepší poznatky, nebo v jejichž případech existují důležité indicie pro nové poznatky.

Nuže, fakt, že střeva představují skutečný kořen všeho zdraví (jak u člověka, tak i u všech ostatních forem života), mi sdělil nejen Sfath, ale již i Hippokratés, a toto vysvětlení jsem si zpřítomnil, a tudíž se podle něho chovám od svého mládí až do dnešního dne; na základě této vědomosti jsem byl i schopen poradit různým lidem a sdělit jim dobré prostředky, které jim pomohly a díky nimž se zbavili svých potíží. Tyto rady jsem však nechtěl a nikdy nebudu chtít poskytovat otevřeně, neboť jedním nejsem lékař a jednak tak nesmím oficiálně činit, jelikož v tomto ohledu máme zde na Zemi zákony, které to zakazují, a kdybych se jimi neřídil, tak bych se vystavil možnému postihu. Z toho důvodu – tedy právě proto, že jisté idiotské zákony zakazují dobrou věc – člověk nemůže a nesmí pomoci lidem tím či oním správným, poctivým a dobrým způsobem; realita ohledně pomoci spolubližním vypadá tedy zle, ať už má tato pomoc zahrnovat určité činy, léky, rady a léčby, nebo nezbytná vysvětlení. Mimoto se mnozí lidé již od počátku 60. let 20. století vystavují riziku, že budou – aby si někdo »vydělal« peníze – osočeni a pomluveni jako sexuální násilníci a vlečeni před soud, pokud jednoduše poctivě udělí nějaké rady, vysvětlí nějaké jednání či ozřejmí nějaká fakta, jež plynou skutečně pouze z jejich nápomoci. Od 60. let se takovéto nápomocné snahy rovněž využívají za účelem zisku, neboť se nápomocným lidem podsouvají činy znásilnění, aby je bylo možné finančně vydírat, anebo z celé pomoci vzcházejí psychické újmy kvůli nedorozuměním atd. Odehrávají se však i jiné neradostné věci, a lidé si navíc poškozují své zdraví jistým negativním jednáním, jako např. zdravotně nevhodnými stravovacími návyky, ale i tím, že vdechují vnější částice typu CO₂ a dalších skleníkových plynů, jakož i jedovaté látky uvolňující se z hnojiv, prostředků na ochranu rostlin a hygienických výrobků; lidé však také požívají potraviny atd., jež kvůli způsobu své produkce obsahují jedovatiny, které tělo a celý jeho organizmus nedokáže zpracovat a neutralizovat. Nevýhodné a nezdravé stravovací návyky – jakož i dlouhodobé, časté užívání léků – vedou často ke zdravotním újmám, jež mohou přetrvávat po celou dobu lidského života a jež jsou spojeny s trvalými útrapami a bolestmi, které ovšem nemusejí bezpodmínečně mít povahu revmatu. Obtíže nastávají zejména tehdy, když takovéto léky atd. napáchají velké škody ve střevech tím, že zničí střevní flóru, a tím i imunitní systém – to nastává především tehdy, když člověk takovéto metody, jimiž si ničí orgány, praktikuje po celá léta a desetiletí. Mám na mysli zvláště střevní flóru, která, jak vím, sestává z různých bakterií, resp. mikroorganismů, jež osidlují střeva. K tomu, aby mohl člověk žít, potřebuje neporušený systém střevních mikroorganismů, který vykazuje dobrý imunitní systém, jenž plyne takřikajíc z jistého druhu symbiózy mezi střevy a bakteriemi. Tyto organizmy, tedy právě tyto bakterie, resp. mikroorganizmy tvoří největší část imunitního systému a mají velmi významný vliv na zdraví a tělesné blaho člověka. Skutečně se mají věci tak, že ve většině případů, ať už člověk trpí jakýmkoliv neduhem a jakoukoliv nemocí, přináší signifikantní úlevu a eventuálně i skutečnou úzdravu sanace střevní flóry.

Člověk může trvale a spolehlivě zlepšovat a zachovávat stav své střevní flóry v první řadě tím, že se bude dobře, účelně a pro zdraví všech orgánů správně stravovat a že bude mít dobré a zdravé prospěšné životní návyky. V zásadě musí člověk ulevit svému tělu a celému svému organizmu, a současně jej i zásobovat dobrými a jemu vyhovujícími stavebními látkami, tedy právě všemi životně nezbytnými látkami všeho druhu: Mezi nejpodstatnější faktory patří zejména vitaminy, všemožné minerály a různé stopové prvky, jež musí tedy člověk dodávat celému svému organizmu.

Ptaah Dobře. – Tvá paměť není zkalená, neboť to, co říkáš, je správné, stejně jako je správné všechno to, co vysvětloval i můj otec, Sfath. Nyní jsi ovšem uvedl již hodně podstatných věcí, a tudíž se k tomuto tématu už nemusím příliš podrobně vyjadřovat, ale přesto bych rád vysvětlil ještě následující: Revmatismus je nemoc, a ta je v každém případě opakem zdraví, avšak mezi zdravím a nemocí je často obtížné rozlišovat, a tak je tomu i v případě revmatizmu: Lidé se nezdědka domnívají, že tímto onemocněním trpí, spíše na základě své klamné představy a svého bolestíinství, když mají prosté bolesti svalů či kloubů, přičemž takovéto liché domněnky nepěstují jen pacienti, nýbrž i lékaři, kteří jsou ohledně těchto neduhů příliš málo znalí.

Ohledně revmatizmu je nutno zmínit některé podstatné věci, na něž je důležité dbát, pokud má člověk docílit úzdravy či úlevy od útrap, avšak mnoha lidem připadá těžké se těmito nezbytnostmi řídit, zejména kvůli vlastní zchoulostivělosti.

Skutečná revmatická onemocnění nejsou v žádném případě neškodná a nemají ani nic společného s bolestíinstvím, neboť tato onemocnění natolik narušují lidské zdraví, že člověk někdy chodí svým životem jako hromádka neštěstí; tak je tomu tehdy, trpí-li neléčitelnou formou této nemoci, která se zpravidla rozvíjí tehdy, když nemoc není včas diagnostikována a když prováděné terapie selhávají a způsobují, že se celý neduh ještě zhoršuje.

Celý tento vývoj může vést až k neléčitelným tělesným deformacím a naprostému opotřebením kloubů, jakož i k nevléčitelným organickým škodám, kvůli čemuž pak člověk ve svém životě – podle toho kterého druhu a stupně revmatizmu – trpí na všechny způsoby, ve dne i v noci, přičemž se pro něj každý motorický pohyb těla stává životní útrapou. Z toho důvodu pak nevléčitelného revmatika sužují stavy strachu o vlastní budoucnost a deprese, přičemž nakonec přestává být schopen zvládat své osobní tělesné záležitosti a stává se churavějším případem, který vyžaduje sociální péči.

Takovýto revmatický problém nepředstavuje lehké, prchavé revma, které se projevuje pouze náznakově jako rychle odeznívající jev bolestivého zánětu a které lze vyléčit bolest zmírňujícími mastmi; revmatismus se v zásadě člení na 4 následující kategorie:

1. Autoimunitní revmatismus

V tomto případě se objevují neduhy a nemoci mj. typu zánětlivého revmatu, který postihuje zejména klouby, svaly a šlachy, avšak objevují se při něm i různé druhy artritidy, sklerodermie a jiné chorobné typy.

2. Kostní revmatismus

Při tomto revmatizmu jsou poškozovány kosti, jako např. vlivem osteoporózy atd.

3. Revmatismus z kloubního opotřebením

Tento typ revmatizmu obecně odpovídá artróзовým onemocněním.

4. Metabolický revmatismus

Tento druh revmatizmu plyne z metabolického narušení, které může člověk sice získat, avšak za normálních okolností vzniká na základě metabolické anomálie, resp. metabolické poruchy, která představuje patologické odchýlení metabolických procesů a je často způsobována dědičně podmíněným nedostatkem enzymů. Narušení látkové výměny vzniká mj. z těchto příčin:

1. nedostatek pohybu
2. nepravidelná denní/noční činnost
3. nezdravá strava
4. kouření
5. záření na pracovišti

- 6. alkoholizmus
- 7. dlouhodobá nadváha
- 8. jedy v životním prostředí
- 9. skleníkové plyny

- a) Látková výměna řídí tělesné funkce.
- b) Látková výměna reguluje průběh živin skrze tělesné orgány.
- c) Látková výměna reguluje a zajišťuje i trávení a celkové chemické přetváření veškerých látek v meziprodukty a konečné produkty.
- d) Látková výměna reguluje i krevní cukr, hormony a krevní tuky, jakož i tělesné teplo, což je velmi podstatné.
- e) Látková výměna v zásadě odpovídá za fungování takřka všech biochemických vyrovnávacích procesů v celém tělesném organismu. Tím je pochopitelnější, že narušený metabolismus může mít velké dopady na naše zdraví.

Billy Revma již zničilo a vyžádalo si bezpočet lidských životů, avšak mnozí pozemšťané si nenechají nic říci, když by jim člověk rád pomohl dobrými radami, aby se u nich vše obrátilo k lepšímu. Tak tomu ovšem není jen s revmatismem, ale obecně se vším, co se v životě odvíjí.

Při léčbě revmatismu by měla být přece cílem trvalá přirozená remise, resp. dosažení stavu, v němž odeznívají chronické příznaky nemoci; to sice nutně neznamená uzdravu, ale přinejmenším to může, jak se domnívám, zmírnit bolesti. Konečný cíl by však měl tkvět v tom, aby se člověk trvale zbavil bolesti a mohl se dále až naprosto oprostít od symptomů nemoci. Dosáhnout tohoto stavu je však podle mého názoru obtížné, neboť v celé této věci nejde jednoduše jen o to potlačovat imunitní systém léky proti bolesti; to ovšem pozemšťané zpravidla velmi pošetile dělají, když požívají takzvané základní léky, jako je kortizon, což jim z dlouhodobého hlediska přináší stále více zdravotních rizik a škod. Analgetika mohou sice způsobit úlevu od akutních návalů bolesti a eventuálně zpomalit a zmírnit průběh choroby, avšak samotný neduh nemohou vyléčit. Faktem je – jak jsem se ve svém životě již brzy naučil –, že jen celý tělesný organismus je schopen sám sebe vyléčit, a to i tehdy, když musí člověk případně využívat ještě dodatečných, nápomocných léčebných prostředků, resp. léků, které posilují imunitní systém a podněcují jej k tomu, aby sám zlikvidoval dané původce nemoci. A právě to tělesný organismus také dělá, čímž myslím, že se sám uzdravuje, je-li mu k tomu dána příležitost. Člověk musí sice nakonec akceptovat, že nemůže ovlivnit, změnit ani řídit faktory svých genetických vloh (každopádně v dnešní době toho ještě není schopen, což se však v budoucnu změní, jak vím), avšak může se vyvarovat v životě se objevujících příčin chronických zánětů, jako právě v souvislosti s revmatismem. Toho je schopen každopádně tehdy, když pěstuje své stravovací a životní návyky na základě přirozených předloh, a když tedy nemá žádné extravagantní a orgánům škodlivé stravovací manýry, a dále tehdy, když svými ztřeštěnými, zdravotně škodlivými způsoby životního chování nenarušuje svůj celkový tělesný organismus v jeho filigránních funkcích, ať částečně, nebo úplně.

Ptaah Eduarde, můj příteli, ptám se sám sebe, proč se mě tážeš na toto či ono, když sám znáš odpovědi na své otázky a když jsi sám schopen vše dobře vysvětlit. Stále stavíš své světlo pod nádobu *(ve smyslu snižuješ své vědomosti; pozn. překl.)* ...

Billy Prosím tě, přestaň s tím přece a zanech tohoto hloupého příměru s nádobou. – Zaprvé nejsem lékař a zadruhé jsem žel stále hloupý a ukvapený a nechám se strhnout k tomu, abych vše rozvíjel, jelikož se mně jisté věci honí hlavou a chtějí se projevit. Promiň mi to, prosím, budu se snažit, abych toho zanechal.

Ptaah Svoji poznámku jsem takto nemyslel.

Billy V pořádku, už o tom nemusíme dále hovořit – to je skutečně moje chyba. Uved' tedy prosím ve známost, co můžeš vysvětlit.

Ptaah Jako obvykle, ty ... ne, nemá to smysl. Pak bude zřejmě lepší, když se znovu zavěnuji tomu rozvíjenému tématu. Nuže: Při léčbě nemocí, i při revmatizmu, se musejí léčebné snahy zaměřovat na to, aby byla trvale odstraněna pohybová omezení, jakož i bolesti a záněty; je také nutno dbát na to, aby celý neduh nemohl dále pokračovat, a tudíž je nutno činit mnohem více než jen a pouze potírat příznaky.

Revmatismus zpravidla plyne, jak bylo vysvětleno, z bakteriální infekce, po níž v organizmu se tvořící protilátky nenapadají jen tyto bakterie, nýbrž i tělu vlastní struktury, jako jsou klouby.

Při tom je nezbytné – když nyní přeskočím některé další výklady –, aby byl člověk nápomocný celému svému tělesnému organizmu tím, že se bude účelně stravovat a že vypustí veškerou potravu, která revma podporuje. Jsou mi známy četné pozemské potraviny, které obvykle obsahují zvířecí tuky či které podporují revmatismus, jakož i obezitu, a tudíž by se měl člověk těmto dotyčným produktům ve svém jídelníčku vyhýbat. K této věci ti připravím seznam s 50 dobrými a 50 špatnými pozemskými potravinami, které naši potravinoví specialisté důkladně otestovali a které i nadále, čas od času, testují. Tento seznam můžeš pak vyvolat a přiložit k našemu rozhovoru.

Následující rady může člověk zohlednit a upravit podle nich svoji stravu i v případě, je-li obézní; četné potravinové produkty obsahují kyselinu arachidonovou, která podporuje záněty; velmi mnoho zdravotních škod způsobuje také nedostatek pohybu a spánku.

Neupravené stravovací produkty, které jsou při revmatizmu a obezitě nezdravé, jsou kupř. následující:

1. Tučné zvířecí produkty – zvířata jsou pouze savčí formy života, zatímco jiní živočichové podle svého rodu a druhu představují nižší zvířenu atd. –, hlavně vepřové sádlo a vepřová játra, ale i tučné masné výrobky a uzeniny. Člověk by měl tučné maso a tučné uzeniny pojídat jen nanejvýš málo, anebo vůbec, a měl by konzumovat jen masné produkty, které obsahují zcela minimální množství tuku. Navzdory bludné myšlence vegetariánství a veganství člověk nezbytně potřebuje konzumovat maso všech druhů – mezi něž mohou patřit i ryby a mořské plody –, aby zachovával zdraví celého svého tělesného organizmu, avšak měl by se vyhýbat zejména zvířecím tukům, jelikož ty na revmatismus působí velmi negativně a zhoršují jej.
2. žloutek
3. pšeničné produkty
4. čokoládové keksy
5. rýžové pečivo
6. piškoty
7. sušené plody
8. žvýkačky
9. mražený jogurt
10. smetanový jogurt
11. odtučněný jogurt
12. slanina

13. smetanová zmrzlina
14. čokoláda
15. umělá sladidla
16. granola²
17. produkty z bílé mouky
18. bílá mouka
19. losos atlantský
20. chovné ryby
21. zpracované ovocné šťávy
22. dietní zákusek
23. řepkový, slunečnicový a živočišný olej
24. normální tučný zákusek
25. zeleninové směsi s máslem či smetanou
26. slazené ovocné konzervy
27. foie gras³
28. hranolky
29. hotové pokrmy
30. živočišné máslo
31. popcorn do mikrovlnné trouby
32. margarín
33. kečup
34. limonády
35. snídaňové cereálie
36. proteinová energetická tyčinka
37. alkohol
38. soft nápoje
39. light výrobky
40. fritované pečivo
41. krokety
42. bramborák
43. palmový olej
44. mražená pizza
45. ztužené rostlinné tuky
46. sušený mléčný tuk
47. chemické protispékavé látky proti tvorbě hrudek
48. celozrnné produkty
49. těstoviny z bílé mouky
50. sodíková sůl: (sůl je koření, avšak je důležité, jakou sůl člověk používá; rafinovaná sůl, tedy zpravidla sůl na vaření, obsahuje kromě přídatných látek i chemikálie, které vyvolávají záněty, resp. chronické záněty kostí a zesilují je; pro domácnost a přípravu pokrmů lze doporučit himálajskou sůl či sůl mořskou)

2 **Granola**, tj. pečená směs nejčastěji z ovesných vloček, ořechů, semínek a sušeného ovoce; pozn. překl.

3 **Foie gras** /čti fwaa graa/ jsou ztučnělá játra vodních ptáků, především hus a kachen; jsou považována za delikatesu; pozn. překl.

Neupravené stravovací produkty, které jsou při revmatizmu zdravé, jsou kupř. následující:

1. veškeré severní ovoce
2. zelenina všeho druhu
3. jižní plody všeho druhu kromě »plodů pro vepře« (avokádo sice chrání játra, avšak podporuje obezitu)
4. zelený čaj
5. citrónová šťáva a limetky
6. divoký mořský losos
7. okouník červený
8. treska
9. pseudoobilovina amarant
10. pseudoobilovina merlík čilský (quinoa)
11. zázvor
12. bobule všeho druhu
13. olivový olej
14. brambory
15. špaldový chléb a nemastné pečivo
16. burské, vlašské, lískové a jiné oříšky, solené či nesolené (nepříliš velké množství denně)
17. netučné/libové zvířecí maso
18. žitný chléb a netučné pečivo
19. netučné/libové drůbeží maso
20. netučné/libové maso jiných živočichů
21. ryby
22. ovesný chléb a nemastné pečivo
23. mořské plody
24. čisté, neslazené ovocné šťávy všeho druhu
25. čisté zeleninové šťávy všeho druhu
26. rajčata
27. ředkve
28. saláty všeho druhu (např. kozlíček polníček, brokolice, hlávkový salát, rajčata, karotky, kedluben, chřest, cuketa, fenykl, špenát)
29. konopný olej
30. bodlákový (světlicový) olej
31. olej z černuchy seté (černého kmínu)
32. bylinky všeho druhu
33. žitná mouka a produkty z ní
34. ovesná mouka a produkty z ní
35. špaldová mouka a produkty z ní
36. ořechová mouka a produkty z ní
37. kaštanová mouka a produkty z ní
38. kukuřičná mouka a produkty z ní
39. rýžová mouka a produkty z ní
40. konopná mouka a produkty z ní
41. lupinová mouka produkty z ní
42. jitrocelová mouka a produkty z ní
43. marantová-tapioková mouka a produkty z ní

44. manioková mouka a produkty z ní
45. káva
46. artyčoky
47. česnek
48. červená řepa
49. Iněná mouka a produkty z ní
50. luštěniny

K tématu revmatizmu mohu na závěr svých vývodů podotknout ještě následující:

1. Trpí-li člověk revmatem, neměl by podléhat potřebě být v klidu a nehýbat se, neboť by měl činit pravý opak, tedy hodně se pohybovat, a to i tehdy, když mu to působí bolesti, neboť čím více klidu se tomuto neduhu dopřává, tím silněji se projevuje, a to až k nevydržení. Zchoulostivělost, při níž se člověk nehýbá a stále odpočívá, působí tedy kontraproduktivně, jak jasně vyjadřuje i vaše přísloví: »Kdo si hoví, rezaví.«
2. Při revmatických obtížích potřebují postižené tělesné partie obzvláště teplo, které lze zajistit např. tepelným ozařováním či horkými obklady.
3. Zánětlivý revmatismus může být léčen extrémně suchým chladem, jako např. ve vhodných kryokomorách.
4. Proti zánětům a bolestem mohou pomáhat přirozená léčiva – podle mých poznatků obsahují různé pozemské rostliny léčivé účinné látky, které zmírňují bolest a které lze extrahovat z určitých základních látek, načež je možné vyrobit dobrý a užitečný preparát v tekuté podobě na dlouhodobé základní užívání; výrobu by však měl provádět pouze odborník. Tento preparát by měl pak člověk užívat 3krát denně tak, že jej po kapkách – v množství, které odpovídá neduhu – rozpustí v poloplné sklenici s neslazenou a nesolenou pitnou vodou a vypije.

K výrobě užitečného preparátu proti revmatizmu se velmi hodí přesně odměřené množství výtažků z následujících rostlin:

- a) celík zlatobýl
- b) listy z topolu osiky
- c) kůra z topolu osiky
- d) kůra z jasanu

Dalším důležitým faktorem ke zmírnění revmatizmu je strava, jež by měla být pestrá a vyvážená a obsahovat všechny nezbytné vitální látky.

Revmatikům často chybí vitaminy skupiny B, především vitamin B1 a B6, jakož i vitamin E a minerály hořčík, měď a selen. Tyto vitální látky jsou obsaženy v zeleném čaji, ořeších, pšeničných klíčcích, celozrnných obilninách, čočce a jádrech kešu. Dále je ještě nutno vysvětlit, že má-li se revmatik stravovat zvláště dobře a správně, tak by měl volit takové potraviny, které obsahují všechny substance, jež jsou nutné pro jeho orgány, což ale platí i obecně a představuje to životní nutnost. Chci ti uvést všechny tyto nezbytnosti v řádném sledu, a ty bys je měl vyjmenovat v tomto seznamu:

Životně nezbytné minerály a stopové prvky

vápník
železo
zinek
jód
draslík
hořčík
sodík
fosfor
chróm
fluór
selen
měď
mangan
molybden

Životně nezbytné vitaminy

biotin
folát
niacin
vitamin A – retinol
vitamin B1 – thiamin
vitamin B12 – kobalamin
vitamin B2 – riboflavin
vitamin B6 – pyridoxin
vitamin C – kyselina askorbová
vitamin D – kalciferol
vitamin E – tokoferol
vitamin K – fylochinon
kyselina pantothenová

Toto jsou, Eduarde, životně důležité minerály a vitaminy, které jsou zatím na Zemi známe; je jich ještě o málo více, avšak ty zbylé budou objeveny teprve v budoucnu, a tudíž je nesmím zmiňovat. Kromě toho je nutno podotknout, že celkový tělesný organizmus člověka není schopen si sám vytvářet minerály, vitaminy ani stopové prvky, s výjimkou vitamínu D, jehož tvorbu do jisté míry stimuluje sluneční záření dopadající na povrch lidského těla. Všechny tyto životně nezbytné substance, jež jsou obsaženy v potravinových rostlinách a živočišných potravinách, musí člověk přijímat ve své stravě, aby mohl pokrýt svoji dotyčnou potřebu.

Potřeba minerálů, stopových prvků a vitaminů se v zásadě liší člověk od člověka a závisí i na věku a pohlaví, jakož i na různých jiných faktorech, mezi něž patří stravovací návyky, práce, tělesný pohyb, vědomní činnost, tělesný stav a např. i těhotenství či obezita atd.

Minerály, stopové prvky a vitaminy představují životně nezbytné substance, které celkový tělesný organizmus člověka potřebuje pouze v nejmenších množstvích, na rozdíl od uhlohydrátů, tuků a bílkovin, jež jsou pro tělesný organizmus naprosto nezbytné a nepostradatelné při četných metabolických pochodech a jež jsou nutné např. pro výstavbu svalů, utváření kůže, nervů a kostí,

pro tvorbu hormonů a enzymů a pro přetváření živin v energii a sílu. Toto bylo ještě nutno vypovědět, Eduarde, můj příteli.

Billy Děkuji, to by mělo vlastně postačovat. Můžu se tě ale ještě ohledně jedné věci zeptat na tvé osobní mínění?

Ptaah Samozřejmě, to můžeš.

Billy Jedná se vlastně o tři otázky; ta první se týká toho, co jsi v Rusku vypátral ohledně toho Navalného, neboť jsi říkal, že se této věci budeš osobně věnovat a že se jedná o těžkého zločince, který se bude všemi myslitelnými prostředky snažit o to, aby si nemusel odsedět svůj spravedlivý trest, a aby navíc svrhl Putina a dostal se k moci. Měl jsi mezitím možnost se této věci zavěnovat?

Ptaah Ano. – Byl jsem schopen se této věci zavěnovat a zjistit, že jsme tohoto muže odhadli správně. Ve svých snahách projevuje výraznou kriminální energii, a navíc má vysloveně zlovolné a zákeřné sklony k podvodným způsobům chování ve vztahu k lidem, kteří jej obklopují a kteří jsou jím v širokém měřítku zaujatí; Navalnyj tyto lidi svými afektovanými podvodnými způsoby využívá k tomu, aby získal na svou stranu všechny psychologicky naivní osoby, které nejsou schopny vlastního úsudku. Tento muž, Navalnyj, sází ve své falešné hře v zásadě na to, že všichni ti lidé, kteří nejsou schopni myslet – a jeho nevzdělaní přívrženci, kteří nejsou schopni psychologicky posoudit jeho osobu, jeho lži a podvody –, nebudou schopni rozeznat jeho pravé záměry, jakož ani jeho mocenské ambice a záludné intriky a způsoby chování, které využívá, aby dosáhl svých cílů, přičemž se nezdráhá ani toho, aby k dosažení a uskutečnění svých mocenských tužeb ohrozil svůj vlastní život a aby celou věc dohnal až na pokraj vlastní smrti. Tento fakt se v nejbližší době prokáže a uskuteční, neboť Navalnyj začne za 3 týdny dlouhodobě odmítat potravu (tento záměr již pojal a také jej prosadí), aby v první řadě pošval státní představitele Evropy a USA proti Putinovi a ruské vládě. To se mu také podaří, neboť všichni ti státní činitelé, ať evropští, či američtí, jsou hloupí, jakož i mnozí občané jejich populací, a proto budou po Putinovi a ruské vládě požadovat, aby byl Navalnyj propuštěn a lékařsky ošetřen; dotyční totiž kvůli své hlouposti nejsou schopni rozpoznat zlovolné a zákeřné intriky, které tento muž svou zločineckou energií a svým jednáním rozvíjí v naději, že se jednoho dne bude moci dostat k moci. To je jeden aspekt věci, a ten druhý spočívá v tom, že svým odmítáním stravy, pro něž se již rozhodl, si bude chtít vynutit své propuštění – tedy právě s pomocí hloupých skupin populace a hloupých politiků cizích států, kteří budou reagovat na jeho zlovolnou, nebezpečnou a záludnou hru, a kteří budou tudíž útočit na Putina a ruskou vládu výčitkami a požadavky –, aby mohl následně jako silný muž a opozičník proniknout do vedení ruského státu a začít hrát a realizovat svoji zhoubnou hru. Toto jsou, Eduarde, mé poznatky, k nimž jsem dospěl při objasňování všech okolností kolem tohoto muže, Navalného.

Billy Přibližně v tomto rámci jsme věc hodnotili již na samém počátku. Nové je pouze to, co jsi řekl o tom hladovění, čímž patrně myslíš hladovku, jak tomu my říkáme. Ale o. k., děkuji. Pak tu mám druhý dotaz s žádostí o tvůj názor: Co si vlastně sám myslíš o tom, co ta malá uličnice Greta Thunbergová spustila se svými akcemi »Fridays for Future« a s hnutím, které z toho vzniklo? Toto hnutí přece pořádá uřvané demonstrace a vládní činitelé se mu hloupě, připitoměle a poslušně podvolují. Švédka Greta Thunbergová vystoupila přece na veřejnost ještě jako nezletilá aktivistka za ochranu klimatu a své nasazení odvodila od vědeckých poznatků, které od té doby důsledně obhajuje jako svoji klimatickou politiku a získává pozornost po celém světě, tedy právě i v různých vládách, které bez intelektu, rozumu a soudnosti stáčíjí svoji korouhvičku po větru. Její iniciativa »Školní stávky pro klima« se od doby svého vzniku vyvinula v globální hnutí, tedy právě v záškolácké hnutí »Fridays for Future«, k němuž se připojili mnozí uřvaní mladiství, kteří svým povykem zpochybňují bezpečnost ulic, pravděpodobně ale jen proto, že se mohou tímto způsobem vyhnout

otravné školní docházce. Ptaah, milý příteli, rád bych slyšel tvé osobní mínění o této věci. Chtěl bys k tomu zaujmout své stanovisko?

Ptaah To mohu učinit. Veškeré aktivity, které rozvíjejí demonstranti a vůdčí státní činitelé v souvislosti s hnutím »Fridays for Future«, jsou naprosto nesmyslné, stejně jako kontraproduktivní snahy organizace »Greenpeace«. Základní idea obou těchto uskupení, která tkví v tom chránit přírodu, celou zvířecí a rostlinnou říši a klima, je sice dobrá, a tudíž proti takovýmto snahám nelze namítat nic negativního, avšak dobrá už není naprostá neznalost skutečností, které členové hnutí »Fridays for Future« a organizace »Greenpeace« kvůli své hlouposti, a tedy kvůli svému nemyšlení, neodpovědně nezohledňují a nezkoumají, což platí pro všechny z nich. Rozpoznat a opodstatnit tyto skutečnosti, všimnout si jich a pomýšlet na ně ve všech nezbytných souvislostech by měla být první, nejnaléhavější povinnost, avšak tu členové »Fridays for Future« ani »Greenpeace« nevnímají, a to ani na úrovni mlhavého tušení. Ani jedna, ani druhá organizace tedy nezkoumá ani neuvádí ve známost faktickou skutečnost a pravdu o tom, jaká je základní příčina veškerého ničení přírody, zvířecí a rostlinné říše, všech ekosystémů vůbec, a tedy i atmosféry a klimatu. Fakt, že se v atmosféře objevují škody, jež se projevují jako poruchy související se změnami klimatu, se rovněž neuvádí ve známost, možná proto, že její vědci zabývající se výzkumem atmosféry zatím ještě nerozpoznali.

Organizace »Fridays for Future« a »Greenpeace« – jakož i jiná uskupení atd. – zcela neodpovědně a bezskrupulně žebrají o peníze, aby mohly pořádat nesmyslné akce, při nichž jsou nezřídká páčány i škody a neplechý a ničí se majetky atd. Tím se však nedociluje žádných úspěchů, z nichž by mohl vzejít sebemenší užitek, a užitečně nejednají ani velkohubí státní představitelé, kteří ze svých náhlých zákeřných nálad činí absurdní a lživá usnesení, v jejichž souvislosti lidem slibují zlepšení toho či onoho, avšak nikdy si nepřejí tyto sliby uskutečnit, nebo jen vzácně, jak jsme rozpoznali při svých průzkumech a šetřeních. Tyto intriky vůdčích státních činitelů a úřední zchytralosti slouží toliko tomu, aby byli uklidněni a umlčeni ti, kteří vyražejí ve jménu organizací »Fridays for Future« a »Greenpeace« atd. do ulic, kde demonstrují a vznášejí požadavky, třebaže v žádném ohledu nevědí, za jakým účelem to vlastně dělají, jelikož právě neznají původ celého problému. Na stranu druhou se to má se všemi těmito demonstranty tak, že kdyby se postavili čelem ke skutečné příčině celého problému a kdyby si to vše uvědomili, tak by se již nepropůjčovali demonstracím ani všemu, co s nimi souvisí, ale schoulili by se s pláčem do ústraní. Učinili by tak proto, že by kvůli své hlouposti nedokázali porozumět pravdivé skutečnosti a že by kvůli svému nerozumu a nezdravému úsudku nedokázali celou věc připustit a pochopit, avšak dále i proto, že by nebyli ochotni podívat se pravdě do očí a zřít se vlastního potomstva.

Hnutí »Fridays for Future« ani »Greenpeace« nejsou schopna – stejně jako ani stejná či podobná uskupení – upozorňovat na skutečnou příčinu zlořádu, tedy na přelidnění a vskutku všeničivé machinace, které kvůli němu lidé páchají ve vztahu k samotné planetě, všem ekosystémům, přírodě, celé živočišné a rostlinné říši, jakož i k atmosféře a klimatu. A nejsou toho schopna proto – ani kdyby znala dotyčná fakta –, že by přišla o pozornost populace, a mohla by se navíc rozloučit s finančními příspěvky na svoji falešnou, pochybnou činnost, které drze vyžebraávají, a tudíž by již nedostávala žádné peníze. Tak by tomu bylo právě tehdy, kdyby tato hnutí oznamovala pravdivou skutečnost ohledně přelidnění a z něj plynoucích intrikánských aktivit, jež zahrnují všeobšíhlé ničení, pustošení a katastrofální vyhlazování atd., a kdyby prohlásila, že jediné řešení veškerých zlořádů představuje nevyhnutelné celosvětové, a navíc dlouholeté zastavení porodnosti a kontrola porodnosti.

Z tohoto komplexního důvodu nemohou hnutí »Fridays for Future« a »Greenpeace«, a ani ostatní uskupení, jednat jiným způsobem a nemohou se přiklonit ke skutečnosti a pravdě, a tudíž nesmějí činit ani říkat nic, co by pozemské národy přimělo k tomu, aby něco podnikly proti přelidnění, které se vymyká všem mezím. Přelidnění je příčinou veškerého ničení, pustošení a vyhlazování ve všech ekosystémech, v přírodě, ve zvířecí a rostlinné říši a ve vztahu k planetě samé, a je také příčinou

poškození atmosféry a změny klimatu. Dotyčná hnutí tedy ani nejsou ochotna nechat se v této věci poučit, a zdráhají se tudíž odůvodnit pravdu a upozornit celé pozemské lidstvo na tento problém a otevřeně uvádět všechny nezbytné informace v tom smyslu, že největším zlořádem, jenž zahrnuje veškeré ničení, pustošení a vyhlazování nesčíslných forem života, je přelidnění a z něj plynoucí machinační aktivity. To je ovšem nejen neodpovědné, nýbrž to představuje závažný kriminální čin, z nějž plyne, že celý základní zlořád přelidnění není rozpoznán ani potírán, a tudíž vše jednoduše pokračuje dále – až k nevyhnutelnému kolapsu.

Billy A tento kolaps je ohlášen na dobu ..., pokud do této doby celé pozemské lidstvo nezmoudří, nebude konečně chtít slyšet pravdu a nepochopí, že dvanáctá již odbila, přičemž jedním z předzvěstných znamení je i koronavirová nákaza, která si žádá milióny lidských životů. A do toho jsou zapleteni i politici – i ti švýcarští –, kteří jednak nic nepodnikají proti přelidnění a z něj plynoucím machinacím a jednak činí s krajně hloupou troufalostí nesmyslná koronavirová usnesení, jimiž se neobyčejně zveličují, jsouce přesvědčeni o své důležitosti; a právě to je moje poslední otázka, tedy co si o tom všem osobně myslíš.

Ptaah I v tomto ohledu to vidíme stejně, Eduarde, a tudíž k tomu nemusím vysvětlovat mnoho. Chtěl bych k tomu ale přesto zmínit následující: Všechny vůdčí státní činitele na všech pozicích a ve všech státech na Zemi pozorujeme již od nepaměti, stejně jako jejich konání a intriky. Z toho důvodu jsme mohli po všechny časy opakovaně zjišťovat, že situace probíhala v témže rámci, v jakém probíhá i v současnosti a v jakém bude probíhat ještě po dlouhou dobu. Ani v současné době nepřevládají podle našich poznatků v žádných státech bezúhonní vůdčí činitelé, ale jen z mnoha perspektiv politováníhodné charaktery, které vskutku naprosto nejsou schopny vést stát a které se velkohubě a chvástavě povyšují nad svou vlastní, vpravdě zoufalou, neschopnost. Je žalostné, že tyto poměry vládnu i ve tvé vlasti, což ovšem lid není schopen změnit k lepšímu, stejně jako toho nejsou schopny národy ve všech zemích po celém světě. Tak je tomu proto, že neschopní státní představitelé mohou vykonávat absolutní moc, a tudíž si podrobují své obyvatelstvo pomocí zhoubného násilí, vykonávaného bezpečnostními složkami a armádou, pokud se ve svém vládnutí cítí být ohroženi – populace se pak proti takovému výkonu státní moci nemají šanci bránit, a nemohou se ani domoci svých občanských práv a bezpečnosti. Z tohoto důvodu je také naprosto nemožné, aby populace té které země dospěla k vnitřnímu konsenzu po stránce jednoty, míru, harmonie a počestnosti a aby navázala takovéto vztahy s ostatními státy. Místo toho se lidé ve všech zemích vměšují do záležitostí svých bližních, sousedů i cizích osob, stejně jako se státní činitelé vměšují do záležitostí jiných států, osočují je, terorizují je sankcemi a snaží se je vydírat předpisy, přísnými výzvami a hrozbami trestních opatření, z čehož nakonec nevyhnutelně plynou války a teror a následně i nekonečná destrukce a nesčíslné počty mrtvých. Když se zamyslím nad všemi těmi dobami, v nichž jsem zde, na Zemi, vše pozoroval, tak musím konstatovat, že ty nejhorší zločinné živly představovali od nepaměti činitelé na státovládních postech v Evropě a USA, a to na světě, který se mylně nazývá civilizovaným – právě kvůli těmto činitelům vypukly 3 světové války, které probíhaly v letech 1756–1763, 1914–1918 a 1939–1945 a jež si vyžádaly mnoho miliónů obětí a napáchaly nepředstavitelnou devastaci. Více k tomu dodávat nemusím.

Billy Děkuji, to také plně postačuje. Hovořil jsi také o vládních představitelích ve Švýcarsku, kteří nejsou schopni vést stát, avšak tato neschopnost žel nevládne jen v jejich řadách, nýbrž i na nižších pozicích, čímž míním jisté úřady, instituce a všemožné organizace atd. A tím se, Ptaah, milý příteli, dostávám k tomu, co jsem dříve nastiňoval. Proto zmíním následující: To vše, co jsi uváděl, dokážu pochopit, avšak chtěl bych oponovat, neboť před dlouhou dobu byl ve švýcarské vládě jeden muž, jenž nepatřil k té skupině vládních činitelů, která byla a je neschopná vést svůj úřad, avšak tento muž se ve vládě nebyl schopen udržet, jelikož byl jakožto tribun lidu – jak by tomu mohlo být jinak – vyhozen ze svého úřadu, na čemž se hnusně podíleli i lidé z jeho vlastní politické strany. A za druhé chci zmínit,

že i dnes sedí ve vládě v Bernu jeden muž, jež si vážím a který nespadá do kategorie těch neschopníků, kteří nejsou s to plnit povinnosti, jež jim uložil jejich národ.

Odporné úřední intriky, které měly ten nejpodlejší a nejprimitivnější charakter, jsem sám zažíval a na vlastní kůži zakoušel již od svého útlého chlapeckého věku, a tyto intriky navíc pokračovaly v běhu celého mého života až do dnešní doby; teror proti mé osobě nepokračoval jen zde, ve Švýcarsku, nýbrž i v cizině, a sice v různých zemích, v nichž proti mně pletichářsky působili jistí lidé z konzulátů a velvyslanectví. Tyto intriky však pokračovaly po celou dobu mého života a stále znovu a opakovaně mě zasahovaly, a to všude po celém světě, ať už jsem byl kdekoliv: V různých zemích v Arábii, Orientu, Africe a Asii, nebo v Evropě, neboť všude se proti mně hrála tatáž špinavá hra – a tak je tomu i dnes, na čemž se podílejí i osoby, které (...) (...) no ano, to je přece jedno, neboť tyto osoby budou muset jednoho dne jít s vlastní kůží na trh a z vlastního jednání skládat účty, kterých nebude zrovna málo, avšak za to si budou moci jen ony samy. Avšak na těchto intrikách se od nepaměti podíleli i různí žurnalisté, jakož i hloupí, nemyslící lidé z populace, kteří se nechávají ovlivnit lžemi a pomluvami, a dále i média, k nimž patří i televize, přičemž tyto intriky přetrvávají dodnes; zajímavé je, že v tomto ohledu tomu tak bylo a dodnes je pouze zde, ve Švýcarsku. Ve všech ostatních zemích, v nichž jsem byl, se nikdy nic podobného neodehrávalo, ani ze strany úřadů, ani ze strany státních činitelů – smí-li použít označení, které používáš pro pojmenování těchto osob –, a ani ze strany celníků, vojáků, policistů, médií, organizací a populací, neboť se ke mně naopak přistupovalo s velkým respektem, a to dokonce i ze strany různých významných státních představitelů. Jen jedinkrát si na mě neoprávněně došlápli – domnívám se, že to bylo roku 1963 –, a sice v Jordánsku, kde jsem byl zatčen tajnou policií a vojáky, načež jsem byl doživotně vykázán ze země, a to proto, že se jistým lidem z našeho zemského zastupitelství nehodilo do krámu, že jsem prostřednictvím prince Rogera de Polatzkyho udržoval pravidelné styky s jordánským králem Husajnem, stejně jako jsem udržoval styky i s vládními činiteli i v některých jiných zemích. Aby mi v těchto stycích bylo zabráněno, tak mě jistí lidé ze švýcarské ambasády nařkli u jordánské tajné policie a u armády jako »špióna z Marsu«, jak mi následně úředníci vysvětlili a potvrdili tento fakt listinou z ambasády. Při tom mi bylo zabaveno více než 300 fotografií, které jsem ukazoval jednomu úředníkovi z ambasády a které jsem směl pořídít při fotografování paprskové lodi Asket. A tyto fotografie byly pak právě dostatečným důvodem k tomu, abych byl osočen jako »špión z Marsu« a doživotně vykázán ze země. Nevím a ani jsem se nikdy nedozvěděl, jak bylo vůbec možné, že jsem po výslechu neskončil ve vězení a že mi byla místo toho dána lhůta k tomu, abych sám vycestoval do Iráku, což jsem pak také učinil spolu Isáem Rashidem. Tolik k této věci.

Nuže, co se týče všeho toho, co jsem zažil zejména v době svého mládí kvůli lžím a pomluvám úřadů, uvedu následující: V pozadí tahala za nitky jedna sekta, která mě chtěla vyřadit ze hry, jelikož jsem se již jako chlapec vehementně vyslovoval a bránil proti veškeré sektářské víře v »milého Boha« a »Spasitele«, a to v obci, v níž byla bludná bohovíra právě zcela běžná a takřikajíc povinná; z toho důvodu jsem musel nést následky a ocitl jsem se v soukolí »spravedlnosti« úředníků a jejich souběžců nejrůznějšího druhu. Celá ta skutečnost, že jsem se zdráhal nechat se připoutat k této sektě – která se spojila ještě i s dalšími sektami a úřady, aby mě přinutila k sektářství, anebo zcela vyřídila –, mi však přišla tuze draho, pokud šlo o moji svobodu a možnost vést normální život. O tom se však nyní dozvěděla jedna osoba z veřejné správy a vyzvala mě, abych vyplnil tyhle formuláře zde a požadoval od švýcarského státu nápravu a omluvu za protiprávní příkoří, které mi způsobily úřady a stát, totiž právě na popud a podnět sektářů, kteří byli v obci silně zastoupeni a měli vliv až po nejvyšší místa, včetně zemských zastupitelstev v mnoha státech. Ta osoba mi říkala, že právě za to vše, co se na základě těchto okolností odehrávalo, mi od švýcarského státu přísluší »malá« finanční kompenzace a omluva, avšak já jsem to odmítl, jelikož nejsem pomstychtivý, a ani si nepřeji odplatu. Přesto však dotyčná osoba trvá na tom, abych ty formuláře vyplnil a požadoval od státu zadostiučinění a omluvu. Zatím jsem se k tomu ale nemohl probojovat, ačkoliv všechny ty vymyšlené a zlovolné lži

a pomluvy proti mé osobě byly tak extrémní a nehorázné, jako když se hory zelenají. A tyto lži a pomluvy pokračují i dnes, a to nejen ze strany úřadů a sekt, ale i ze strany novinářů, veřejných médií a drze hloupých protivníků, kteří mě nenávidějí, jelikož nevelebím jejich názory a druhy víry; dále však šíří lži a pomluvy i moji samozvaní nepřátelé, poněvadž jim neleží u nohou a jednoduše o nich nechci nic vědět, přičemž je ani neznám, a ani jsem je nikdy neviděl. Tak je tomu ale i na soukromé rovině, neboť jisté osoby planou absurdní záští, jelikož nehrají první housle a nedokázaly si splnit své tužby po zbohatnutí, a proto o mně šíří lži a pomluvy, kterým hloupí opovážlivci věří a šíří je dále, aby se sami ukájeli a uspokojovali svou ubohostí a mohli si namlouvat, jak jsou »velkolepí«. Nyní však dospívám k tomu, abych ti ukázal kopii jednoho dopisu, jež mi před 2 dny zaslala jedna žena, která jej našla v pozůstalosti svých rodičů, kteří patřili k těm sektářům, již na mě, když jsem byl chlapec, zlovolně dotírali, totiž právě spolu se členy úřadů, úředními poručíky, mojí sousedkou Horathovou i s mým učitelem Hansem Freiem. Do této činnosti byli ale zapojeni i mnozí jiní lidé, které proti mně v širokém okruhu ve Švýcarsku pošvali ti sektáři a kteří o mně rozšiřovali lživé a očeňující historky, jelikož jsem o té sektě, ani o Bohu a Spasiteli nechtěl nic vědět a jelikož jsem chtěl právě jít svojí vlastní cestou, jež neměla nic společného s mylnou, zmatenou a bludnou bohovírou ani s vírou ve Spasitele. Uměl jsem se naopak vypořádávat pouze s efektivní skutečností a její pravdou, kterou jsem fakticky zažíval, zakoušel a rozpoznával spolu se Sfath na četných cestách a exkurzích – tyto zážitky se týkaly i ohromných hrůz spojených se světovými válkami, popravami, bestiálnostmi, ukrutnostmi, násilnými zločiny, masakry, krvavými lázněmi a řežemi, jakož i s jinými nehumánními, ohavnými činy, které by ani nejhorší bestie ve volné přírodě nikdy nespáchaly. To vše a velmi mnoho jiných věcí mi umožnilo rozpoznat, že pánem všech věcí je jen a pouze sám člověk, a že neexistuje žádný Bůh, Spasitel, Alláh, Šiva, Kršna, Héra, Juno, Poseidón, Thanatos ani Manjushri či Mahákála atd. Veškeré božské figury do poslední představují pak jen lidmi vytvořené, fantazijní a slabomyslné smyšlenky, které nějakí lidé vyplodili ve své fantazii kvůli zbabělosti a strachu před nějakými věcmi, anebo kvůli tomu, že chtěli bludnou vírou ovládat a vykořisťovat své bližní. K tomu však patří i bludná představa, že existuje vyšší moc v podobě Boha Stvořitele, který vše stvořil a který vše řídí a ovládá podle svého záměru, a jenž tedy také podle svého úmyslu myslí za lidi a správně za ně jedná. To je nevidaný nonsens, jak jsem již ve svém nejtěžším mládí vyzpovídal, zjistil, zažil, zakusil a postihl jako faktickou skutečnost a pravdu na celém světě na základě všech těch hrůz, ale i na základě všeho dobrého, krásného a rajského. Všechny tyto prožitky a zkušenosti, k nimž jsem v době svého mládí dospíval s pomocí Sfath a mnohých jeho možností (které budou pozemskému lidstvu ještě velmi dlouho zapovězeny), mi faktickou pravdu a její skutečnost odhalily natolik jasně, že to překonává vše, o čem jsem si ve svém životě mohl nechat jenom zdát, což si patrně mohu dovolit říci, aniž bych se tím chtěl zveličovat a vyvyšovat. Díky tomu jsem již ve svém útlém mládí rozpoznal, že vše, co se týkalo a týká náboženské a sektářské bohovíry – ať jakéhokoliv typu –, se nezakládalo či nezakládá na ničem jiném než na zmatených iluzích, divokých fantaziích, na holém strachu a bázni, na falešných nadějích, a navíc i na bludných výplodech, jež byly vystavěny na lžích a podvodech a jež ze všech věřících činí povolné ovečky, které vlivem svých bludných nábožných představ nebo pro ně samé bez rozpaků vraždí a páchají i jiné násilné zločiny, táhnou do vražedných válek, fanaticky pobíjejí druhé a bezohledně šíří teror. A to vše se děje ve jménu imaginárního Boha, jemuž je se lživým a podvodným záměrem přisuzována láska, mír, harmonie, svoboda a počestnost, v jehož jménu však lidé vraždí, mučí, znásilňují, masakrují a popravují druhé a páchají nelidské hrůzy a nevidanou destrukci.

Inu, jakým způsobem proti mně v mém mládí – jakož i v mém pozdějším životě – působila moc té sekty, úřadů a všech ostatních sekt, které ta zmiňovaná sekta zapojila do hry, a tak dále, to vyplývá z této kopie dopisu, kterou mi nyní zaslala jedna žena z pozůstalosti svých rodičů, kteří se jako ortodoxní členové sekty aktivně podíleli na celé té věci, v níž šlo nejen o to mě jako mladistvého úplně vyřídit, ale i o to mě celoživotně pronásledovat a štvát. Tato žena – která na mě získala kontakt z internetu, jelikož se se svým synem zajímá o UFO atd. – mi po telefonu sdělovala, že budou patrně

existovat i jiné dopisy, které mi také zkopíruje a zašle, až všechno prohledá a něco nalezne. Povídala mi, že tento dopis zde napsal jeden pracovník úřadu, což dokazuje i podpis, který nepochybně patří (...) Teď si můžeš to celé přečíst. Bernadette celý ten dopis elektronicky načetla a poslala mi jej do počítače, abych jej pak mohl připojit k našemu rozhovoru. Zde prosím, můj příteli ...

Ptaah Děkuji.

Billy Dokážeš tohle písmo přečíst, nebo ti jej mám předčítat?

Ptaah Zvládám ho číst dobře.

Billy O. k. Vidíš tady, obdržel jsem ho od jisté paní Sch..., která si ale nepřeje, abych veřejně uváděl její jméno. Nemám uvádět ani to, kde bydlí atd. A co je ještě dlužno říci: Ta žena mi říkala (nyní je jí 79 let), že se za své rodiče strašně stydí, tedy právě proto, že patřili k této sektě a že se podíleli na celé té věci mířené proti mé osobě. Ale teď čti, prosím.

Ptaah Ano ...

Wetter Fritz,
was ich Dir schreibe muss unter uns bleiben, und daher musst Du diesen Brief am besten verbrennen, wenn Du ihn gelesen hast. Ich habe zusammen mit Alois für unsere Schar Neulingen, die aber immer geheim bleiben und unserer Sache dienen und wirklich für alle Zeit geheimbleiben müssen, wie auch nie offenwerden darf, dass ich mit der ganzen Sache etwas zu tun habe. Auch in der Kanzlei darf niemand etwas davon erfahren, dass ich nur zum Schein in die Kirche gehe, weil ich so verhindern, dass ich zu Euch gehöre. Wir haben nämlich in der Kanzlei eben auch solche, die diesem Dreckklümmel helfen, weil sie ihm wohlgesinnt sind, was nicht zu verstehen ist. Deswegen müssen wir auch Hans anhalten, dass in der Schule die Schüler aufweist und diese dann die anderen, dass sie diesen gemeinen Hundskerb nicht Ede kaufen, sondern wie schon lange so gemacht wird, einfach als Kämpflmeier und Dreckmeier, damit es schon jetzt und auch in seinem weiteren Leben keine Ruhe hat. Was ich Dir aber sagen will ist, dass wir Meierhofer verhört haben, der ja immer mit diesem Dreckkerl zusammen gesehen wird, und er hat gesagt, dieser Dreckhund Meier sei der neue Prophet, und zudem wäre das Neue Testament ein Lügenbuch. Das darf aber von diesem Kerl nicht bei uns in unserem Stättchen verbreitet und auch nicht in die Welt hinausgetragen werden. Darum haben wir in der Kanzlei und auch durch die Hilfe von unserem Glaubensbrüder Statthalter, so aber auch von unseren und auch anderen in verschiedenen anderen Ländern lebenden Glaubensgeschwistern und durch unsere Beziehungen aller unternommen und erreichen können, dass für alle Zeit dieser Schmierfiak, wenn er es wirklich einmal bewerkstelligen kann ins Pustland zu gehen, dann in jedem Land von den Landesvertretungen verschrien und auch als Dreckklümmel behandelt wird, weil es nicht angehen darf, dass er unseren Heiland und Gott leugnet, was aber nicht gut und gemein schmähernd ist, wofür er bestraft werden muss. Und dafür wird uns unser lieber Heiland schon bestehen und helfen. Und wie wir das machen konnten, und dass es auch klappert, wenn der Hundskerb das wirklich machen kann, was er sagt, dann muss sich unser Plan bis weit in die Zukunft durchführen lassen und auch klappen. Das wollen Alois und ich Euch da am nächsten Sonntagabend um 20 Uhr bei einer Besprechung sagen, wenn wir uns bei Dir in der Waage treffen, wofür du dann die Wirtschaft schliessen sollst, weil wir unter uns sein müssen und niemand etwas hört.

Drahý Fritzi,

to, co ti píš, musí zůstat mezi námi, a proto musíš tento dopis ideálně spálit, až si jej přečteš. Mám s Aloisem pro naši skupinku novinky, které však musejí nastálo zůstat v tajnosti, sloužit naší věci a opravdu po všechny časy zůstat pod pokličkou, přičemž nesmí nikdy vejít ve známost, že mám s celou věcí něco společného. Ani v obecní kanceláři se nesmí nikdo dozvědět o tom, že chodím do kostela jen naoko, jelikož tím předcházím tomu, aby se zjistilo, že patřím k Vám. V kanceláři máme totiž i jisté lidi, kteří tomuto umouranému klackovi pomáhají, jelikož o něm dobře smýšlejí, což se nedá pochopit. Proto musíme i Hanse přimět k tomu, aby žáky popouzel k tomu – a ti pak opět další žáky –, aby tohoto špinavce neoslovovali Edi, ale jednoduše tak, jak se to již dlouho praktikuje, tedy jako bitkař Meier a špinavec Meier, aby teď ani ve svém dalším životě neměl klidu. Chci ti sdělit, že jsme vyslychali Meierhofera, který je s tímto špinavcem stále vidán, a ten říkal, že je tento prašivý pes Meier nový prorok, a že je navíc Nový zákon vylhaná kniha. To ovšem tento pacholek v našem městečku nesmí šířit ani roznášet do světa. Z toho důvodu jsme v kanceláři – i s pomocí našeho věřícího bratra Statthaltera, jakož i s pomocí našich i ostatních věřících bratrů a sester v různých jiných zemích a s pomocí našich vazeb – vše zařídili a podnikli vše pro to, aby byl tento ušmudlanec v každé zemi ze strany zemských zastupitelstev uveden do špatné pověsti a aby s ním bylo nakládáno jako s umouraným klackem, pokud by se mu jednou skutečně podařilo odejít do ciziny – nesmíme totiž připustit, aby zapíral našeho Spasitele a Boha, jelikož něco takového není dobré a je to podlé a ostudné, a tudíž musí být ztrestán. A k tomu nám přispěje a dopomůže náš milý Spasitel. Jestliže tento špinavý pes skutečně bude moci učinit to, co říká, pak musíme pokračovat v tom, co jsme začali a svůj plán, který se musí vydařit, musíme provádět až do daleké budoucnosti. S Aloisem chceme o této věci hovořit u Vás na poradě příštího nedělního večera ve 20 hod., až se setkáme u Tebe, v restauraci Waage. Musíš pak podnik zamknout, jelikož musíme jednat v soukromí a nikdo nesmí nic slyšet.

podpis

To je nehorázné. – – To odpovídá nevidané charakterové a morální zpustlosti. Jinak své pobouření ve vztahu k této zlovolné a podlé slátanině nemohu vyjádřit.

Billy Vidiš, a to je jen malý příklad toho, jak se mnou bylo zacházeno. Myslel jsem si, že ti tuto slátaninu ukážu a že ji následně zveřejním na internetu spolu se zprávou z našeho rozhovoru.

Ptaah Ta věc patří ke všem těm informacím, které jsi vykládal.

Billy To si právě také myslím, ale vzniká otázka, co na to řeknou potomci této osoby, až eventuálně narazí na tento dopis, který je přece dobře čitelným písmem podepsán příjmením. Ta žena mi přece říkala, že tato osoba pracovala na úřadě jako, a navíc skutečně žijí její potomci, kteří (...) (...) (...)

Ptaah Ten dopis přece jen můžeš vložit do zprávy z našeho rozhovoru, avšak měl bys ten podpis učinit nečitelným.

Billy To udělám.

Ptaah Pak bych rád odešel; ohlásím se, až vyřídím jeden svůj úkol, můj příteli.

Billy O. k., na shledanou, Ptaah, můj příteli. Měj se dobře a později zase na viděnou ...

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2021 (německy), 2021 (česky) Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomocí elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org>